DRAUGAS

PERIODICALS
October 24,
Vol. LXXXIX

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

TREČIADIENIS – WEDNESDAY, SPALIO – OCTOBER 24, 2001

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 10/23/01
UŽSIENIO LIETUVIŲ DIENRAŠTIS
4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629
TEL.: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • DRAUGAS@EARTHLINK.NET
WWW.DRAUGAS.ORG

Nr.207
Kaina 50 c.

Valdančiųjų partijų stovykloje — nuomonių skirtumai

Vilnius, spalio 23 d. (BNS) – Antradienį Seime surengtoje konferencijoje Naujosios sąjungos (NS, socialliberalų) frakcijos atstovai supeikė socialdemokratų siūlymus vienu metu surengti prezidento ir savivaldybių tarybų rinkimus bei atstatyti Valdovų rūmus Vilniuje.

„Frakcijos valdybos nuomonė nėra palanki tokiam sujungimui. Turime pakankamai svarių argumentų", spaudos konferencijoje teigė NS frakcijos valdybos narys Vytautas Kvietkauskas. „Toks sujungimas gali iškreipti tiek vienų, tiek kitų rinkimų rezultatus", pažymėjo jis.

Neseniai socialdemokratai Česlovas Juršėnas ir Rimantas Ruzas pasiūlė projektą, kuris suteiktų teisinę galimybę 2003 m. pavasarį planuojamus savivaldybių tarybų rinkimus surengti 2002 m. pabaigoje, kartu su prezidento rinkimais. Autorių teigimu, tai padėtų sutaupyti nuo kelių iki keliolikos milijonų litų valstybės lėšų. Stebėtojų nuomone, šios pataisos sustiprintų populiarių socialdemokratų galimybes kartu su pergale prezidento rinkimuose gauti daugumą vietų ir savivaldybių tarybose.

Socialliberalai neigė, jog jų priešinimasis prezidento ir savivaldybių rinkimų sujungimui susijęs su baime, jog jie gali būti „nušluoti savivaldybėse". „Mes nemanome, kad kas nors mus gali lengvai eliminuoti iš politinio gyvenimo. Mes esame pakankamai stiprūs", teigė NS frakcijos seniūnas Alvydas Ramanauskas.

Šiuo metu socialliberalai turi 11 merų ir 14 vicemerų 60-yje savivaldybių.

Seimo posėdžių sekretoriate Socialdemokratinės koalicijos frakcijos atstovai jau užregistravo Savivaldybių tarybų rinkimų pataisas, kurios leistų paankstinti savivaldybių rinkimus ir surengti juos kartu su 2002 m. gruodį numatytais prezidento rinkimais. Šiam siūlymui savaitgalį pritarė Lietuvos socialdemokratų partijos (LSDP) taryba.

Be kita ko, V. Kvietkauskas pažymėjo, jog jam asmeniškai kelia abejonių socialdemokratų siūlymas skirti kitų metų biudžete lėšų Valdovų rūmų atstatymui, kai tuo tarpu lėšų trūksta mokyklų kompiuterizavimui ar moksleivių pavežimo į mokyklas kaimo vietovėse programai. „Mano nuomone, patriotizmo banga, kuri užlietų Lietuvą pastačius šiuos rūmus yra labai svarbi, tačiau ne mažiau svarbu yra ir švietimo reikalai", pažymėjo jis.

Socialliberalai teigė esantys patenkinti bendradarbiavimu su socialdemokratais, nors ne viskas yra gerai.

„Nors naujoji Algirdo Brazausko vyriausybė turi didesnę Seimo paramą, negu buvusi Rolando Pakso vyriausybė, darbas koalicijoje nėra lengvas. Ne viskas klostosi sklandžiai, tenka daug kalbėtis, derintis pozicijas, ieškoti kompromisinių sprendimų", teigė Seimo pirmininko pavaduotojas Artūras Skardžius.

Socialliberalai Seimo daugumą su socialdemokratais sudarė birželį iširus Naujosios politikos koalicijai.

JAV ambasadorius Lietuvoje John Tefft (kairėje) ir Lietuvos užsienio reikalų ministras Antanas Valionis apsikeitė sutarties pasirašymo dokumentais. Kęstučio Vanago (Elta) nuotr.

Pasirašyta Lietuvos ir JAV nusikaltėlių grąžinimo sutartis

Vilnius, spalio 23 d. (BNS) — Antradienį Lietuvos užsienio reikalų ministras Antanas Valionis ir JAV ambasadorius Lietuvoje John Tefft pasirašė Lietuvos ir JAV ekstradicijos (nusikaltėlių grąžinimo - red.) sutartį.

Pasak URM Spaudos skyriaus pranešimo, Lietuvos ir JAV ekstradicijos sutartis įpareigoja vienai iš susitariančių šalių pateikus prašymą, išduoti viena kitai asmenis, esančius jų teritorijoje, kad jiems būtų taikoma baudžiamoji atsakomybė arba įvykdytas nuosprendis.

Asmenis numatoma išduoti už veikas, kurios pagal abiejų susitariančių šalių įstatymus yra nusikaltimai ir už kurias numatyta daugiau kaip vienerių metų laisvės atėmimo bausmė.

Ši sutartis pakeis iki šiol galiojusias 1924 m. balandžio 9 d. ir 1934 m. gegužės 17 d. Lietuvos ir JAV sutartis dėl ekstradicijos. Sutartį turi patvirtinti Seimas ir JAV Kongresas.

Kaip po sutarties pasirašymo teigė JAV ambasadorius J. Tefft, ši sutartis naudinga tiek JAV, tiek Lietuvai ieškant kriminalinių nusikaltėlių, kurie slapstosi nuo abiejų valstybių teisėsaugos institucijų. Jis pažymėjo šios sutarties svarbą po rugsėjo 11-osios JAV įvykdytų teroro aktų.

Teisingumo viceministras Gintaras Švedas pažymėjo, kad ši sutartis būtina norint „šių dienų akimis pasižiūrėti į tas problemas, kurias kelia piliečiai, kitose valstybėse darantys nusikaltimus". „Ši sutartis palengvins teisėsaugos institucijų darbą, nes šioje sutartyje atsisakoma daug formalių reikalavimų, kurie visuomet apsunkina teisėsaugos institucijos darbą", sakė jis.

1995 m. Lietuvoje įsigaliojo 1957 m. Europos konvencija dėl ekstradicijos, prie kurios šiuo metu yra prisijungusios 42 valstybės.

*** Dauguma Lietuvos gyventojų mano,** kad prezidentas Valdas Adamkus iš visų trijų valstybės vadovų geriausiai atlieka jam patikėtas pareigas. Tai rodo spalio 4-8 d. atlikta viešosios nuomonės ir rinkos tyrimų studijos „Spinter" apklausa. Apklausos duomenimis, V. Adamkaus darbu patenkinti 43.2 proc. gyventojų. II vietoje liko premjeras Algirdas Brazauskas. Tačiau kad vyriausybės vadovas tinkamiausiai atlieka jam piliečių patikėtas pareigas, mano perpus mažiau apklaustųjų — 26.6 proc. III vietoje yra Seimo pirmininkas Artūras Paulauskas. Jo darbu patenkinti 11.5 proc. gyventojų.

*** Seimas didele balsų dauguma priėmė** socialdemokrato Justino Karoso parengtą įstatymo pataisą, leisiančią valstybės valdomas sanatorijas perduoti savivaldybių žinion. Numatoma, jog tam reikės gauti ir pačių savivaldybių tarybų sutikimą. Šiuo metu Druskininkuose, Birštone ir Palangoje yra apie 15 valstybės valdomų sanatorijų. Ankstesnė liberalo Rolando Pakso vadovaujama vyriausybė daugumą valstybinių sanatorijų planavo privatizuoti.

*** Tarptautinis automobilių gamybos** susivienijimas „Daimler Chrysler" susidomėjo pasiūlymu gaminti kai kurias detales Lietuvoje. Pasinaudoti Lietuvos elektronikos pramonės ištekliais tarptautinę automobilių firmą pakvietė premjeras Algirdas Brazauskas, apsilankęs „Daimler Chrysler" atstovybėje Stuttgarte (Vokietija). A. Brazauską priėmę automobilių gamintojai teigė žiną apie atsigaunančią Lietuvos ekonomiką ir mažesnius nei Vokietijoje mokesčius. Jie domėjosi smulkaus ir vidutinio verslo įmonių veiklos sąlygomis. (BNS)

*** Nenumatydama kitų metų biudžeto projekte** lėšų mokyklų kompiuterizavimui, vyriausybė ne tik nesilaiko savo programos, bet ir kelia grėsmę Lietuvai dar labiau atsilikti nuo išsivysčiusių valstybių, teigė opozicinės Liberalų frakcijos nariai Seimo Informacinės visuomenės plėtros komiteto pirmininko pavaduotojas Gintaras Babravičius bei Švietimo, mokslo ir kultūros komiteto narys Jonas Jučas. Šių metų liepą Seimo patvirtintoje Algirdo Brazausko vyriausybės 2001-2004 m. programoje skelbiamas siekis spartinti mokyklų kompiuterizavimo programą. Be kita ko, joje numatyta pasiekti, kad kiekvienoje mokykloje 10-čiai moksleivių tektų bent vienas kompiuteris. Tačiau šių metų biudžete šiam tikslui, pasak liberalų, nebuvo skirta nė lito. (BNS)

*** Prezidentas Valdas Adamkus,** atsisakęs milijonų litų Prezidentūros rūmų remontui, dar kartą paragino pirmenybę skirti socialinių problemų sprendimui. „Ar puošti rūmus, ar pinigus panaudoti ten, kur ypatingai jie reikalingi? Mano supratimu, socialinių reikalų sprendimas šiandien reikalauja visų mūsų dėmesio, aš norėčiau, kad tie pinigai ten būtų ir skiriami", pabrėžė prezidentas. Spalio pradžioje V. Adamkus atsisakė 4.7 mln. litų, kuriuos vyriausybė buvo numačiusi Prezidentūros rūmų remontui ir kadenciją baigusio prezidento naujo namo Turniškėse statybai. Jis paprašė iš atsisakytų lėšų finansuoti mokyklų kompiuterizavimą bei kaimo vaikų vežimą į mokyklas, tačiau vyriausybė šiuos pinigus perskirstė muziejams ir bibliotekoms. (BNS)

*** Premjeras Algirdas Brazauskas** nežada nusileisti Valdovų rūmų Vilniuje atstatymo kritikams, tarp kurių yra ir prezidentas Valdas Adamkus. „Kas tuose rūmuose sėdėjo? Valdovai, o ne komunistai, todėl Valdovų rūmai yra tautos ir valstybės simbolis", pirmadienį Berlyne pareiškė A. Brazauskas. (LR,Elta)

*** Vilniaus meras Artūras Zuokas paprašė** policijos padėti įgyvendinti neseniai paskelbtą savivaldybės draudimą ubagauti turistų gausiai lankomame sostinės centre ir senamiestyje. (BNS)

*** Kauno miesto vyriausiojo policijos komisariato** (VPK) pareigūnai šiuo metu ieško 453 asmenų, įtariamų nusikaltimais arba jų slėpimu. Dar 31 žmogus mieste dingo be žinios. (BNS)

*** Vilniaus ir Karaliaučiaus merai** Artūras Zuokas ir Jurijus Savenka antradienį kreipėsi į savo valstybių vyriausybes, prašydami pradėti naujo tilto per Nemuną statybą. Ties Sovietsku (Tilžė) esantis Karalienės Luizos tiltas yra vienintelis kelias pervažiuoti Nemuną, skiriantį Lietuvą ir Karaliaučiaus sritį. Merų pasirašytame kreipimesi prašoma atkreipti dėmesį į blogą tilto techninę būklę ir įsipareigojama iš savo miestų biudžetų naujo tilto statybai skirti po 25,000 dolerių. „Kaliningradas — tai Lietuvos vartai į Rusiją, o Lietuva — Rusijos vartai į Europos Sąjungą", sakė Vilniaus meras.

*** Iš Vilniaus II griežto režimo pataisos darbų** kolonijos antradienį paleistas Kauno nusikalstamo pasaulio autoritetu vadinamas Henrikas Daktaras, pravarde „Henytė". Pro kolonijos vartus išėjusįjį su gėlėmis pasitiko trys vaikai, žmona ir mama. Išėjęs iš kolonijos, jis žadėjo, kad gyvens dorai, dirbs motinos įmonėje. H. Daktaras buvo paleistas praėjus maždaug 3 valandoms, kai Vilniaus apygardos teismas atmetė prokuratūros skundą dėl jo paleidimo iš kolonijos anksčiau laiko. Teismo sprendimas yra galutinis ir kasacine tvarka neskundžiamas. H. Daktarui teismas uždraudė ilgiau kaip 7 dienoms išvykti iš gyvenamosios vietos, nuo 10 val. vakaro iki 6 val. ryto jis privalo būti namuose, 3 kartus per savaitę registruotis policijoje. Jeigu teismas būtų patenkinęs prokuratūros skundą, H. Daktaras iš kolonijos būtų išėjęs tik 2003 m. rugpjūtį. (BNS)

Tėvynėje pasižvalgius

*** Seimas atidėjo Valstybinio socialinio draudimo** įstatymo pataisos, siūlančios nebedrausti valstybės lėšomis dvasininkų ir vienuolių, priėmimą. Pataisos priėmimas atidėtas iki artimiausio Seimo posėdžio opozicinės Tėvynės sąjungos-konservatorių frakcijos prašymu.

*** Darbo vietoje be sąmonės buvo rasta** Lietuvos televizijos Vaikų ir jaunimo redakcijos administratorė, 52 metų Salvinija Navaitienė. Neseniai beveik 24 metus LRT išdirbusi administratorė gavo oficialų įspėjimą, kad bus atleista dėl etatų mažinimo. Manoma, kad ji bandė nusižudyti — išgėrė didelę dozę raminamųjų vaistų kartu su alkoholiu. (LR,LŽ,Elta)

*** Lietuvos aviacijos inžinierių komanda** Paryžiuje antradienį aiškinosi bendrovės „Lietuvos avialinijos" keleivinio reaktyvinio lėktuvo „Boeing 737-200" gedimo priežastis. LAL lakūnai Paryžiaus oro uoste sėkmingai nutupdė lėktuvą „Boeing", kuris pavadintas „Stasio Girėno" vardu. LAL pabrėžia, kad „dėl pilotų profesionalumo" buvo išvengta keleivių panikos. Nuodugniai apžiūrėję lėktuvą, įgulos nariai pastebėjo, jog dešinysis variklis yra ryškiai apvarvėjęs tepalu, todėl skubiai susisiekė su LAL vadovybe Vilniuje, kuri nusprendė nerizikuoti, ir iš Paryžiaus į Vilnių keleiviai parskraidinti kitu lėktuvu.

*** Kovoje dėl Liberalų sąjungos** pirmininko posto laikinasis liberalų vadas, buvęs ūkio ministras klaipėdietis Eugenijus Gentvilas Vilniuje lenkia buvusį premjerą Rolandą Paksą. Praėjusį savaitgalį E. Gentvilo kandidatūrą vieningai parėmė didžiausias Lietuvoje šios partijos Vilniaus Naujamiesčio skyrius, kuriam priklauso per 150 narių. (LR,Elta)

*** Voką su baltais milteliais** kolegei atsiuntusios dvi Vilniaus Šv. Jokūbo ligoninės medikės bus nubaustos administracinėmis baudomis. Nevykusį pokštą, dėl kurio teko kviesti specialiąsias tarnybas, policija ir prokuratūra įvertino kaip nedidelį chuliganizmą. Už tai ligoninės reanimacijos anesteziologijos skyriaus gydytojos 34 metų Nelė Filistovič ir 28 metų Renata Šimkūnaitė bus nubaustos pinigine bauda nuo 100 iki 300 litų. Vilniaus miesto apylinkės prokuratūros atstovas sakė, kad buvo atsižvelgta į medikių poelgio tikslus, motyvus ir nuspręsta baudžiamosios bylos nekelti. (BNS)

*** Kauno vyriausiajame policijos komisariate** prisipildė pirmoji taupyklė, į kurią komisarai mokėjo už šiurkščias kalbos klaidas pasitarimų metu. Skrynelėje su spyna, stovinčioje ant vyriausiojo komisaro stalo, per 2 metus susikaupė 148 litai. (LR,Elta)

Pasaulio naujienos

(Remiantis AFP, Reuters, AP, Interfax, ITAR-TASS, BNS žinių agentūrų pranešimais)

Vašingtonas. Jungtinės Valstijos yra pasirengusios leisti, kad Afganistano Šiaurės sąjungos pajėgos pultų į Afganistano šiaurę ir pietus bei atakuotų Talibano pozicijas, pirmadienį pareiškė JAV gynybos sekretorius Donald Rumsfeld. Jam buvo priminta, kad JAV pajėgos neatakavo į šiaurę nuo Kabulo esančių Talibano fronto pozicijų, nenorėdamos, kad Šiaurės sąjunga per anksti užimtų sostinę Kabulą, kai dar nebus parengtas potalibaniškosios valstybės valdžios planas. D. Rumsfeld pripažino, kad būsimojoje Afganistano politinėje „mozaikoje" dar nerasta vietos visoms figūroms, tačiau ji toliau kuriama. „Mes užtikrintai manome, kad grėsmė pasauliui dar neišnyko, ir kuo greičiau bus susitvarkyta su 'al Qaeda' bei Talibano pajėgomis, tuo greičiau ši grėsmė pradės mažėti, todėl mes tikrai nevilkiname reikalo", sakė D. Rumsfeld.

Londonas. Per JAV oro antskrydžius Afganistane sunaikintos Osama bin Laden teroristų tinklo „al Qaeda" 9 stovyklos, antradienį pranešė Didžiosios Britanijos gynybos sekretorius Geoff Hoon. Jis pranešė, kad per oro atakas buvo smarkiai nuniokoti 9 oro uostai ir 24 kariniai pastatai.

Islamabadas. Talibano ambasadorius Pakistane mula Abdul Salam Zaeef antradienį pareiškė, kad Saudi Arabijos ekstremistas Osama bin Laden ir jį globojantys talibų vadai tebėra gyvi.

New Yorkas. Jungtinės Tautos (JT) vėl paragino Pakistaną atidaryti sieną pabėgėliams iš Afganistano. Britanijos televizijos BBC žiniomis, pirmadienį maždaug 1,000 pabėgėlių afganų mėgino prasiveržti į Pakistaną. Jie mėtė akmenis į pasieniečius, kurie atsakė tuo pačiu, taip pat šaudė į orą. JT pasaulinė maisto programa sekmadienį ir pirmadienį nusiuntė pabėgėliams afganams apie 130 tonų maisto produktų, kurių pakaks prasimaitinti 5,000 pabėgėlių penkias paras. Nuo to laiko, kai prasidėjo krizė, 50,000 afganų jau perėjo Pakistano sieną. Kaip pažymi JT, per dabartinius kovos veiksmus Afganistane maždaug 1.5 mln. žmonių gali palikti savo gimtąsias vietas.

Vašingtonas. Antradienį įstatymų leidėjai galės grįžti į JAV Kongreso pastatą ir tęsti savo darbą, tačiau Atstovų rūmai ir Senatas vis dar bus uždaryti, laukiant tyrimų dėl juodligės rezultatų. Laikinos darbo vietos bus perkeltos į Kongreso vyriausiosios buhalterinės apskaitos valdybos įstaigą. Iš pradžių buvo tikėtasi tyrimų dėl juodligės rezultatus gauti pirmadienį, tačiau padėjėjų tvirtinimu, tyrimams gali prireikti dar vienos ar net kelių papildomų dienų. Minėti pastatai buvo uždaryti, kai JAV Senato daugumos vado Tom Daschle biure buvo rastas laiškas su juodligės sukėlėjo sporomis.

New Yorkas. JAV New Jersey valstijos Hamiltono miesto pašto darbuotoja, įtariama, užsikrėtė plaučių juodlige, antradienį pranešė Ligų kontrolės centro ir valstijos sveikatos apsaugos pareigūnai. Ji gydoma antibiotikais. Ši juodligės forma dažniau už kitas sukelia mirtį. Dar du Vakarų Trentono pašto skyriaus darbuotojai — laiškų išnešiotojas ir Trentono pašto paskirstymo centro rūšiuotojas — užsikrėtė odos juodlige.

Jeruzalė. Izraelis pirmadienį atmetė JAV reikalavimą nedelsiant išvesti karines pajėgas iš Vakarų Kranto miestelių, kuriuose palestiniečiai turi savivaldą. Kariuomenė „liks savo naujose pozicijose, kol teroristinės organizacijos, prieš kurias palestiniečių vadovybė nesiima jokių veiksmų, kelia naujų išpuolių grėsmę", pareiškė Izraelio kariuomenės radijas, remdamasis premjerui Ariel Sharon artimais atstovais. Kiek anksčiau JAV Valstybės departamentas paragino Izraelį išvesti pajėgas iš visų palestiniečių kontroliuojamų rajonų, ragindamas palestiniečių vadovybę daugiau padaryti, kad užkirstų kelią smurtui. Izraelio karinės pajėgos įsibrovė į kelis palestiniečių miestelius kitą dieną, kai palestiniečių ekstremistai spalio 17 d. nušovė ultranacionalistinių pažiūrų Izraelio turizmo ministrą Rehavam Zeevi.

Londonas. Didžioji Britanija ketina dislokuoti maždaug 1,000 kareivių, įskaitant elitinių Specialiųjų oro pajėgų karius, kurie dalyvaus JAV vadovaujamos koalicijos karo operacijoje Afganistane. Be to, britų daliniuose, kurie suteikiami Amerikai paprašius pagalbos, bus Parašiutininkų pulko ir Karališkųjų jūrų pėstininkų pulko kariai, taip pat gurkos — samdomi Nepalo kovotojai, pelnę viskam pasiryžusių kovotojų vardą. Daugelis britų karių, numatomų siųsti į Afganistano operaciją, šiuo metu dalyvauja jau anksčiau suplanuotose karinėse pratybose, kurios vyksta Omane. Per pirmąsias dvi oro atakų savaites Britanijos karinė parama dažniausiai apsiribodavo oro žvalgyba ir tuo, kad jos degalų lėktuvai ore papildydavo JAV lėktuvų degalų atsargas, britų povandeniniai laivai tik du kartus paleido sparnuotąsias raketas „Tomahawk". Tačiau dabar Britanijos vyriausybė teigia, kad kariuomenė yra pasirengusi prireikus „labai sparčiai" dislokuotis Afganistane.

New Yorkas. JAV ir Uzbekija pasirašė susitarimą, kad Amerika padės sunaikinti apleistą juodligės sporų saugyklą Atgimimo saloje Aralo jūroje. Tai — buvęs Sovietų sąjungos poligonas, kuriame buvo palaidotos „tonos mirtinos ligos preparatų", antradienį pranešė laikraštis „The New York Times". Susitarimą sunaikinti laidojimo vietą ir po to dezinfekuoti salą, kurią dabar drauge valdo Uzbekija ir Kazachstanas, pasirašė Taškente Pentagono ir Uzbekijos gynybos ministerijos atstovai. Remiantis susitarimu, JAV skirs 6 mln. dolerių visai poligono įrangai išmontuoti, išvežti talpoms su pavojingomis sporomis ir salos teritorijai dezinfekuoti.

Londonas. Airijos respublikos armija (IRA) antradienį pranešė nusprendusi sudėti ginklus, siekdama išvesti iš aklavietės provincijos taikos procesą, pranešė Didžiosios Britanijos žiniasklaida. IRA pareiškime neužsimenama, kokius ginklus nuspręsta sudėti arba kaip tai bus padaryta. Liepos mėnesį dėl IRA atsisakymo nusiginkluoti iš savo posto atsistatydino Šiaurės Airijos pirmasis ministras David Trimble, šiuo žingsniu dar labiau paaštrindamas krizę provincijoje.

KALENDORIUS

Spalio 24 d.: Antanas, Daugailas, Gilbertas, Gluoda, Nunilė, Rapolas, Švitrigaila, Undinė, Valmantas.

Spalio 25 d.: Darija, Inga, Kirkantas, Krizantas, Minas, Vaigedė.

SKAUTYBĖS KELIAS

Redaktorė j.v.s. Irena Regienė

BOLTONO MIŠKE AIDĖJO SKAUTIŠKI BALSAI

„Girdis garsas — didelis aidas
Vienas balsas — stovykla 'Gaida'!"

Vienu stipriu garsiu balsu Atlanto rajono skautai ir skautės sušuko „Gaidos" stovyklos šūkį.

Š. m. rugpjūčio 12 d. daugiau negu 150 stovyklautojų susirinko Bolton, MA, miške gyventi ir bendrauti lietuviškoje dvasioje. Buvo čia ne vien Atlanto rajono broliai ir sesės, su jais stovyklauti atvyko lietuviukai iš Kanados, Floridos net Hong Kongo. Įsikūrė jie patogiai ir kūrybingai net devyniose pastovyklėse: paukštyčių pastovyklė — „Varpeliai"; vilkiukų pastovyklė — „Aidas"; skaučių pastovyklė — „Muzės"; skautų pastovyklė — „Dūdininkai"; prityrusių skaučių pastovyklė — „Dyvos", prityrusių skautų pastovyklė — „Miško aidai", vyr. skaučių pastovyklė — „Gitaros", sk. vyčių pastovyklė — „Birbynės" ir stovyklos štabas — „Armonika".

Po šlapio įsikūrimo, pirmadienio rytą stovyklautojai pasiskirstė būreliais ir skautoramoje lavino savo skautamokslio žinias. Mokėsi naudoti kirvius ir peilius. Gilino pirmosios pagalbos žinias. Lavino savo sugebėjimus pionerijoje ir naudojimasi kompasu. Kartojo skautų įstatus, mokėsi mazgų rišimo ir laužų krovimo. Skautoramoje išryškėjo ką išmoko, kuriose srityse pasilavino. Nuo paukštyčių ir vilkiukų iki vyr. skaučių ir skautų vyčių — visi galėjo pasididžiuoti savo pionerijos darbų pavyzdžiais. Prityrę skautai įsirengė supynes, o skautai vyčiai pasistatė puikiai veikiančią krosnį! Nepatikrinti gandai sklido, kad joje buvo kepama pica ir net „brownies". Sesės vyr. skautės ir prityrusios skautės papuošė stovyklą įmantriais vartais.

Nors stovyklautojai rūpestingai dirbo, jie rado akimirkų pajuokauti ir paišdykauti. Skautai ir skautės mus kas vakarą palinksmino savo slankymo rezultatais. Vieną vakarą skautės parodė savo akrobatinius sugebėjimus, kai turėjo išpirkti iš skautų jiems prarastą gairę. Vėliavų nuleidime pasirodė ir skautas TD (Tvark-Darys), kuris kasnakt pasirinko apsigyventi vis kitoje tvarkingoje pastovyklėje. Kiekviena pastovyklė bent po vieną kartą laimėjo šią gairę.

Skautai ir skautės iškylavo... su kuprinėmis ir gera nuotaika išvyko vieną dieną po pietų, o grįžo pavargę kitą rytą. O kiti skaniai valgė lauko virtuvėse. Ypač vyr. skautės, kurios kepė marinuotus šašlikus ir prityrę skautai ir skautės, kurie po troškinto viščiuko ir daržovių, pasigardžiavo bananų „laiveliais" (bananai įdaryti tirpintais minkštukais ir šokoladu).

Šią vasarą Boltono miškas tikrai stipriai aidėjo lietuviškomis dainomis. Trečiadienio vakare vyko „Dainų laužas". Kiekviena pastovyklė suvaidino pasirinktą dainą. Buvo įvairių kūrybingų ir juokingų interpretacijų senų ir pažįstamų dainų. „Aš niekada negalėsiu šių dainų dainuoti neprisimindama šio vakaro", — po laužo prisipažino sesė Lina Subatienė.

„Gaidoj" ne vien stovyklavo ir dainavo, bet ir sportavo. Kasdien stovyklautojai ir vadovai lošė tinklinį per pamokas ar laisvalaikį. O penktadienį visa stovykla dalyvavo sporto dienos varžybose.

Nepaisant protarpiais lynojančio lietaus ir drėgmės, naktiniai žaidimai vyko pirmadienį ir penktadienį. Lakstėme tamsoje po mišką gaudydami vėliavėlę, ieškodami lobyno ir bandėme pernešti pilną puoduką vandens, mėgindami pabėgti nuo pasislėpusių vadovų.

Savaitės viduryje prisipildė ir šeimų pastovyklė „Styga" su 50 stovyklautojų. Labai greitai auga mūsų skautiškos eilės!

Keletai vyresniųjų stovyklautojų ši stovykla liks nepamirštama. Dvi sesės ir septyni broliai čia davė vyr. skaučių ir skautų vyčių įžodžius. Atlikusios privalomą programą ir gerokai pavargusios sesės — Loreta Kazakaitytė ir Daina Žiaugraitė pasipuošė mėlynais vyr. skaučių kaklaraiščiais. Kitą dieną pavargę, bet plačiomis šypsenomis, pasipuošę violetiniais skautų vyčių kaklaraščiais stovyklon parėjo Gintas Adomkaitis, Leonas Bernotas, Aleksas Hauser, Marius Hauser, Alvydas Knašas, Simas Phillips ir Aliukas Wolosenko.

Jaunesni broliai — Albertas Babinskas ir Rytas Dirsė taip pat didžiavosi naujais skautiškais kaklaraiščiais.

Po iškilmingo uždarymo ir parado, skautai ir svečiai pasidžiaugė paskutiniu bendru laužu. Sesės Angelika Kazakaitytė, Kristina Lingertaitytė, Daina Maciūnaitė ir Vida Žiaugraitė vadovavo smagiam laužui. Jų energija ir entuziazmas uždegė visus linksmai dainuoti ir garsiai šaukti šūkius.

Sekmadienio rytą stovyklautojai ir vadovai paskutinį kartą atžygiavo atsisveikinti su stovykla, su broliais ir sesėmis, palinkėti sėkmės ir laimės ir pažadėti susitikti vėl 2002 metų vasaros stovykloje. Stovyklos viršininkai — sesė Gloria Adomkaitienė ir brolis Vytautas Dilba padėkojo visiems vadovams už sumaningą vadovavimą, o stovyklautojams už malonią ir darbingą nuotaiką.

Visi stovyklautojai buvo dėkingi stovyklos vadovybei už gerai pravestą stovyklą. Ačiū jiems — sesei Naidai Šnipaitei, broliui Leonui Bernotui, sesei Ritai Stuopienei, broliams Tomui Stuopiui, Steve Neidhardt, Sauliui Dambauskui, Kaziui Adomkaičiui, sesėms Debbie Pileikienei, Rasai Bobelytei-Brittain, Danutei Belliveau, Marytei Banevičienei, Johanai Šimienei, Daivai Neidhardt, Elenutei Sventickaitei, Daliai ir Audrei Mironaitėms, Aidai Viskantaitei, Tinai Barauskaitei, Angelikai Kazakaitytei, Linai Subatienei, Birutei Žiaugrienei, Paulitai Alinskienei, Veronikai Bizinkauskienei, Danai McDonald, broliams Algiui Adomkaičiui, Linui Banevičiui, Gintarui Subačiui ir DPW darbuotojai ir sesei Vandai Lescord, ir visiems virtuvės talkininkams.

Oi sudiev, sudiev, stovykla sudiev, sudiev...

vyr. skautė Dalia Mironaitė,
„Laisvės varpo"
vietininkija, Philadelphia.

Šv. Mišios LSS Atlanto rajono š.m. vasaros stovykloje, Bolton, MA. Mišias aukojo gerb. prelatas Albertas Kontautas.

LSS Atlanto rajono stovykloje „Gaida" linksmai dainuodamos sesės žygiuoja į vėliavos nuleidimo iškilmes.

LSS Atlanto rajono skautų ir skaučių „Gijos" stovykloje įžodį davę skautai vyčiai.

Darbščiosios vyr. skautės stengėsi, kad „Gijos" stovykloje ir lietingą dieną būtų linksma, gera ir smagu.

„Gijos" stovykloje svetingai nusiteikusios paukštytės laukia jų pastovyklėn atžygiuojančių vilkiukų.

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: $100.00. Foreign countries $115.

Postmaster: Send address changes to Draugas – 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiunčiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

DRAUGO prenumerata yra mokama iš anksto.

	Metams	1/2 metų	3 mėn.
JAV	$100.00	$60.00	$38.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	$115.00	$65.00	$45.00
Tik šeštadienio laida:			
JAV	$60.00	$45.00	$33.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	$65.00	$50.00	$38.00
Užsakant į Lietuvą:			
Oro paštu	$500.00	$250.00	
Reguliariu paštu	$100.00	$55.00	
Tik šeštadienio laida oro paštu	$160.00	$85.00	
Tik šeštadienio laida reguliariu paštu	$55.00		

Vyriausia redaktorė – **Danutė Bindokienė**
Administratorius – **Valentinas Krumplis**
Moderatorius – **kun. Viktoras Rimšelis**

- Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos, gavus prašymą, ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taiso savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugo. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

MARIUS KATILIUS, M.D.
CHIRURGAS
Trūkio, tulžies pūslės, krūties, žarnyno, endokrinologinė ir laparoskopinė chirurgija.
300 Barney Dr., Suite A
Joliet, IL 60435
Tel. 815-744-0330;
lietuviškai 815-744-8230
www.centerforsurgeryandbreasthealth.com

Dr. Rimas Novickis
CHIROPRACTIC PHYSICIAN
Manualinė fizioterapija, akupunktūros, galvos skausmų (ir migrenos), sportinių traumų specialistas
6645W. Stanley Ave., Berwyn, IL
60402, tel. 708 - 484 -1111.
Valandos kasdien, savaitgaliais susitarus. Kalbame lietuviškai.

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą. Pacientai priimami absoliučiai punktualiai. Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai.
4647 W. 103 St., Oak. Lawn, IL
Tel. 708-422-8260

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S.79th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

DR. L. PETREIKIS
DANTŲ GYDYTOJA
9055 S.Roberts Rd., Hickory Hills, IL
1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave.
Tel. (708) 598-4055
Valandos pagal susitarimą

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
Specialybė – Vidaus ligų gydytojas
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. Sts. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos pagal susitarimą

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DR. PETRAS KISIELIUS
INKSTŲ, PŪSLĖS, PROSTATOS GYDYMAS BEI CHIRURGIJA
Center for Health,
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
630-941-2609

BIRUTĖ L.PUMPUTIS, M.D.
Fellow: American Academy of Family Practice
ŠEIMOS GYDYTOJA
320 W. 61st Ave. (219) 947-5279
Hobart, IN 46342 Fax (219) 947-6236

TERESĖ KAZLAUSKAS, M.D.
Vaikų gydytoja
900 Ravinia Pl., Orland Park, IL
Tel. 708-349-0887.
Priklauso Palos ir Christ ligoninėms.
Nuolaida naujai atvykusiems.

VISI KVIEČIAMI

Jūros skautų ir skaučių „Vakaras jūros dugne" vyks šeštadienį, spalio 27 d., Pasaulio lietuvių centro Lietuvių fondo salėje. Dalyvių registraciją vykdo j.s. fil. Taiyda Chiapetta, tel. 708-839-4438. Pradėsime 6:30 v.v. pasisvečiavimu. 7 v.v. bus patiekti puikūs pietūs, paskui trumpa programa, graži muzika ir dainos. Visi kviečiami į šią nuotaikingą jau daugelį metų rengiamą renginį. Jaukioje aplinkoje maloniai praleisite vakarą ir tuo pačiu paremsite jūros skautų ir skaučių veiklą.

LUKAŠENKOS GUDIJA IR GUDŲ PATRIOTAI

ALGIMANTAS GURECKAS

Vakarų Europos žiniasklaida Gudijos prezidentą Aleksander Lukašenką vadina paskutiniu diktatorium Europoj. Atrodo, jog tuo norima pasakyti, kad jo dienos valdžioj jau suskaitytos, nors rugsėjo pradžioj jis buvo perrinktas prezidentu dar penkeriems metams. Tiesa, Europos stebėtojai tuos rinkimus įvertino buvus neteisingais, nes opozicijos galimybės kreiptis į rinkėjus buvo labai suvaržytos, balsavimas ištęstas per kelias dienas ir balsų skaičiavimas daug kur vyko be opozicijos ar stebėtojų priežiūros. Tik Rusijos stebėtojai ir Lietuvos Seimo kairiųjų atstovų grupė nematė jokių pažeidimų, tuos rinkimus pripažino demokratiškais ir teisingais. Tačiau tiek Gudijos opozicija, tiek užsienio stebėtojai neginčija, kad Lukašenka yra populiarus prezidentas, rinkimus būtų ir be suktybių laimėjęs, tik ne 76 procentais, kaip paskelbta, bet kiek mažesne balsų persvara.

Sovietinė idilė

Gudijoj didžiąja dalimi palikta sovietinė sistema. Nors pragyvenimo lygis žemas, kone visi turi kokį nors reikalingą, ar nereikalingą, darbą. Menkos algos ir pensijos laiku išmokamos. Gyvenimas skurdus, bet saugus.

Gudijoj nebuvo privatizacijos, tad įmonės neišvogtos ir neatsirado didelių turtuolių, su kuriais Lukašenka turėtų skaitytis. Jis valdo vienas su būriu pataikūnų. Jam pavojingi priešai dingo be žinios arba pasitraukė į užsienį. Partijos, įskaitant ir komunistų partiją, veikia, bet krašto politiniame gyvenime neturi jokios reikšmės. Spauda lyg ir laisva, kol nekritikuoja Lukašenkos ar jo politikos. Jei šią ribą peržengia, laikraštis daugiau nebepasirodo. Religija laisva. Stačiatikių Bažnyčia priklauso Maskvos patriarchatui, ji yra privilegijuota. Katalikų Bažnyčiai vadovauja lenkai, į ją žiūrima su nepasitikėjimu. Tautinių mažumų padėtis prie Lukašenkos žymiai pagerėjo. Palengvėjo lietuviško darbo ir švietimo sąlygos Gervėčiuose bei Pelesoj, įsisteigė lietuviškos šeštadieninės mokyklos Apso krašte, Gardine ir Lydoj.

Gudija laikosi Rusijos subsidijomis, savo ekonominę padėtį ji dar pasilengvina, nemokėdama skolų Lietuvai už elektros energiją. Taip jau išėjo, kad daugelį metų ji gavo elektrą iš Ignalinos elektrinės nemokamai, jei neskaityti, kiek jai kainavo kyšiai Lietuvos energijos vadovams.

Kai 1991 metais Gudijos aukščiausioji taryba balsavo už Gudijos nepriklausomybę, Lukašenka buvo vienintelis atstovas, kuris balsavo prieš. Tokia jo laikysena liko iki šiol — jis norėtų atkurti Sovietų Sąjungą, bet, jei taip neišeina, jis bent siekia Gudiją sujungti su Rusija. Jau net kelis kartus buvo pasirašytos Gudijos-Rusijos sąjungos sutartys, bet jos vis dar nėra įvykdytos, nes Rusijai būtų per brangu apsiimti Gudiją visiškai išlaikyti. Ją su Rusija riša karinės sutartys, tad Rusija ir be susijungimo kontroliuoja Gudijos karines pajėgas bei pasienio apsaugą. Lukašenka seka Rusijos užsienio politiką, tik su dar didesniu užsidegimu. Jis priešingas NATO ir Europos Sąjungai, atvirai grasina Lietuvai, kad ji siekia įsijungti į Vakarų gynybos ir ekonominės struktūras.

Šį rudenį Gudijos kariuomenė suruošė didelius manevrus, kurie vyko į šiaurę nuo Gardino, prie Ašiužos kaimo, 6 km nuo Lietuvos sienos. Kariai kėlėsi per Nemuną, artilerija ir raketos daužė krantus, Druskininkuose drebėjo langai. Į manevrus atvyko ir pats Lukašenka. Jiems vadovauti buvo paskirtas Gudijos krašto apsaugos viceministras generolas Vladimir Uschopčik, tas pats, kuris 1991 metais buvo sovietinės armijos Vilniaus įgulos viršininku ir sausio 13 d. vadovavo žudynėms prie televizijos bokšto bei studijos. Įspėjimas Lietuvai, kad Vakarai toli, o Gudijos karinė jėga čia pat.

Vietoj vyčio — žemėlapis

Lukašenkai priešingos partijos ir grupės yra įvairių pažiūrų, bet svarbiausia jų — Gudijos Tautinis frontas — pirmiausia susirūpinęs gudų tautos likimu. Lukašenkos politika siekia Gudiją sujungti su Rusija. Jam nerūpi, kad tai ves į gudų tautos surusėjimą ir išnykimą. Gudijos Tautinis frontas, priešingai, siekia sustiprinti gudų tautinį sąmoningumą ir sukelti pasididžiavimą jų savitumu bei istorija. Tuo tikslu gudų patriotai nusavina visą Lietuvos istoriją iki „Auszros", Lietuvos Didžiąją Kunigaikštystę jie laiko grynai gudiška valstybe. Kiek ši valstybė buvo gudiška, lietuviška ar lenkiška, yra istorijos klausimas ir, rodos, būtų galima jį palikti istorikams. Bet gudams to neužtenka. Jie saviško istorijos supratimo pagrindu reikalauja, kad Didžiosios Kunigaikštystės sostinė Vilnius būtų priskirtas Gudijai ir pyksta ant lietuvių, kad jie nesiruošia Vilnių gudams atiduoti. Gudų patriotams atrodo didelė skriauda ir neteisybė, kad Vilnius priklauso Lietuvai.

Lukašenka Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės paveldu nesidomi. Jam mielesnė Gudijos sovietinė praeitis, gal dar ir carinės Rusijos laikai. Kai Algirdas Brazauskas buvo Lietuvos prezidentu, jis, kalbėdamas su Lukašenka, prikišo, kad gudai pasisavino Lietuvos Vytį. Lukašenka paėmė tai į širdį ir netrukus Gudijos herbą pakeitė — užuot Vyčio, sugrąžino jos sovietinį herbą, tik vietoj kūjo ir pjautuvo jo centre Gudijos kontūrinis žemėlapis, kur ji parodyta dabartinėse savo sienose. Jis 1995 m. pasirašė su Lietuva sienų sutartį, kuri nustatė sieną pagal po Lietuvos okupacijos pravestą ribą. Prie Lukašenkos Gudija Lietuvai jokių teritorinių pretenzijų nereiškia.

Piktą veidą pasitinka šypsena

Lietuvai labai svarbu, kad Gudija išliktų nepriklausoma. Jei ji susijungs su Rusija, Lietuva atsidurs replėse tarp rusų kolonijos Karaliaučiaus krašte ir rusų valdomos Gudijos. Jei ten pakliūtų į valdžią Gudijos Tautinis frontas, jis gintų nepriklausomybę, bet vargintų Lietuvą, reikalaudamas Vilniaus. Atrodo, jog Lietuvai nėra gero pasirinkimo. Ir iš tikro Lietuva nesirenka. Ji stengiasi būti draugiška ir vieniems, ir kitiems — neprisideda prie Lukašenkos vyriausybės izoliacijos ir su ja palaiko gerus kaimyninius santykius, o Tautinio fronto ir kitiems opozicijos veikėjams teikia prieglaudą Lietuvoj. Į Lukašenkos grasinimus ir Tautinio fronto teritorines pretenzijas ji nekreipia dėmesio.

Vakarai buvo pasinešę Lukašenkos nepripažinti ir jį izoliuoti, bet dabar po rinkimų pamatė, kad jo taip nenuvers, nes dauguma gudų jį palaiko, o izoliacija jį dar daugiau stumia į Rusijos glėbį. Teisinga pasirodė Lietuvos politika, tad taip Lietuva atsidūrė tarpininke tarp Europos ir Gudijos. Lukašenkos valdžia norėtų geresnių santykių su Europos Sąjunga ir todėl pradėjo ieškoti Lietuvos paramos. Atrodo, jog tai ją vers būt nuosaikesne Lietuvos atžvilgiu, o tai būtų nemažas Lietuvos užsienio politikos laimėjimas.

Deja, geresni Lietuvos santykiai su Lukašenkos valdžia pykdo Gudijos Tautinį frontą ir kitas opozicines grupes. Jų veikėjai ir anksčiau rodydavo lietuviams savo nepasitenkinimą bei irzlumą. Jei kuris jų pasitraukia į Lietuvą, jis čia ilgam neužsibūna, matyt, kad nereikėtų pasidaryt dėkingu lietuviams. Jie mieliau remiasi Lenkija ir ten renkasi sau prieglaudą arba keliauja į Ameriką ar Vokietiją. Sunku bus laimėt jų draugiškumą. Bet Lietuvos užsienio politika išradinga. Jai pasisekė išlyginti santykius su Lenkija, Karaliaučiaus sritimi ir iš dalies net su pačia Rusija, reikia manyt, kad ji sugebės susikalbėt ir su gudais.

---

* **625 hektarų teritoriją Aukštojoje Fredoje** prie Kauno užimančiam Botanikos sodui kasmet išsilaikyti reikia 1.5 mln. litų. Dabar iš valstybės biudžeto yra skiriama tik darbuotojų atlyginimams, Vytauto Didžiojo universitetas (VDU) iš savo mokos fondo dar skiria 105,000 litų oranžerijų šildymui žiemą. Botanikos sodas, turintis 91 darbuotoją (iš jų — 13 mokslinių), dar šiek tiek pajamų gauna ir iš rėmėjų. Būdamas ne tik VDU, bet ir kitų miesto aukštųjų mokyklų baze, sodas iš to pelno neturi. Bilietas apžiūrėti parką su 6,500 augalų rūšių ir oranžeriją suaugusiam lankytojui kainuoja 4 litus. Nuolatinis bilietas, galiojantis mėnesį, kainuoja 7 litus. (KD,Elta)

* **Kauno vadovai susirūpino tvarka** Laisvės alėjoje ir žada siekti, kad pagrindinė miesto gatvė būtų patrauklesnė gyventojams bei svečiams. Pirmadienį Kauno miesto meras Erikas Tamašauskas pasivaikščiojo pagrindine miesto gatve ir vėliau pokalbiui pakvietė Laisvės alėjoje bei jos prieigose įsikūrusių apie 200 firmų atstovus. Pokalbyje verslininkai pažymėjo, kad pačioje gatvėje trūksta tvarkos bei vietos statyti automobilius, užregistruojama nemažai viešosios tvarkos pažeidimų ir klesti „gariūnų" lygio prekyba. Kauniečiai juokaudami Laisvės alėją vadina „Batų alėja". Pirmadienį meras, praėjęs pusę Laisvės alėjos, suskaičiavo 11 batų parduotuvių. (BNS)

* **Lietuvos energetikos ūkio pertvarkymo** išlaidos sieks 25.286 mlrd. litų. Tokią sumą Ūkio ministerija nurodė vyriausybei pateiktoje energetikos restruktūrizavimo ir Ignalinos atominės jėgainės I bloko uždarymo padarinių studijoje. Joje aptarta dabartinė energetikos ūkio padėtis ir reikalingi atlikti darbai, rengiantis narystei Europos Sąjungoje. (LR,Elta)

Norvegijos karalius Harald rugpjūčio 16 d. savo rūmuose priėmė naująjį Lietuvos ambasadorių Norvegijai Česlovą V. Stankevičių. EPA-Elta nuotr.

Danutė Bindokienė

Ir čia teroristai kalti...

Dar gerokai prieš spalio paskutinę dieną parduotuvių lentynose atsiranda daug juodos ir oranžinės spalvos prekių, pradedant plastmasiniais moliūgais, baigiant saldainių kalnais ir įvairiausiomis kaukėmis, kostiumais... Visiems aišku — artinasi Halloween — Kaukių diena. Tai prekybininkams viena pelningiausių „švenčių", nes išperkami neįtikėtini kiekiai saldumynų bei kitų „būtinų" prekių. Ir kasmet ta „kaukėtoji apyvarta" didėja, sukuriant vis naujus, vis „labiau reikalingus, kad nebūtų apsileista kaimynams", papuošimus, kostiumus, ir pan. Kai pagaliau ateina spalio 31-osios popietė ir gatvėmis pasileidžia kaukėti „saldainiautojai", kurių vienintelis tikslas yra saldainiai, proga prieiti prie kiekvieno durų, sušukti „trick of treat!" ir laukti su pražiodytu krepšiu...

Tai keista amerikietiško papročio apraiška, išaugusi iš europietiškų (ypač anglosaksų) Vėlinių išvakarių tradicijos, „visur tą vakarą slankiojančių vaiduoklių, vėlių ir pabaisų baimę" paversti pramoga ir vaikams, ir suaugusiems. Nepaisant, kiek šis paprotys stebina, ar net papiktina neseniai į Ameriką atvykusius, Halloween šventę iš šio krašto kultūros (jeigu taip ją būtų galima pavadinti) išgyvendinti jau būtų labai sunku. Antra vertus, daugelyje Pietų ir Vidurio Amerikos valstybių galime sutikti ne mažiau keistų papročių, susijusių su Vėlinėmis (pvz., puotos ant artimųjų kapų, kaukolių, skeletų, kapų pavidalo pyragaičiai, saldumynai ir pan.).

Tačiau jau po rugsėjo 11-osios teroristų išpuolių pradėjo pasigirsti siūlymų, kad visgi šįmet reikėtų atsisakyti „saldainiavimo" Halloween proga, nes — kas žino — kokie pavojai tyko vaikų ir pauglių, ką gali sugalvoti blogos valios žmonės, dalindami margai suvyniotus saldainius. Juk ir anksčiau pasitaikydavo rasti skutimosi peiliukų, giliai įsmeigų į obuolius, ar žiurkėms naikinti milteliais apibarstytų saldumynų. Jau kelinti metai tėvai perspėjami, kad neleistų vaikams ragauti parsineštų saldainių, kol „visas grobis" nebus nuodugniai patikrintas...

Pastarosiomis dienomis prieš įprastines Halloween pramogas jau kalbama garsiai ir įtaigiai. Ypač po nuolatinių pranešimų, kad ten ar kitur žmonės užsikrėtė juodlige (anthrax) — per laiškus ar kitais būdais. Iš esmės juodligės pavojus toks ryškus, kad nustelbia visas kitas žinias, visus kasdienybės aspektus. Atrodo, kad be didelių pastangų teroristai pasiekė didžiausią lamėjimą: visa Amerika dreba prieš galimybę užsikrėsti šia baisia liga, bet tuo pačiu negali rasti priemonių nuo jos veiksmingai apsisaugoti. Kiekvienas įtartinesnis laiškas, siuntinėlis, ant šaligatvio pabertas baltų miltelių žiupsnelis, nesubrendusio juokautojo iškrėstas pokštas, kerštautojo paliktas grasinimas, kad — štai, dabar jau tavo eilė! — išstumia iš pusiausvyros ir eilinius žmones, ir tvarkos bei sveikatos saugotojus. Kadangi kiekvienas atvejis gali būti ir „tikras pinigas", viską reikia patikrinti ir gyventojus nuraminti.

Ne vienoje vietovėje jau skelbiama, kad šįmet Halloween „atšaukiama" — niekam nebus leista saldainiauti. Sumanesni tėvai, mokytojai ir savivaldybės ruošia kaukių eisenas, įvairias bendras pramogas, suneštines vaišes, kad kiekvienas vaikas būtų prižiūrimas ir saugus. Nors užsispyrėliai teigia, kad negalima pasikėsinti prieš amerikietišką tradiciją, bet didžioji dalis apklaustųjų visgi tokiam Halloween pakaitalui mielai pritaria. Daugiausia protestuoja prekybininkai, kurie mato gražų pelną, slystantį iš kišenių, ir kalnus neišpirktų saldainių, neparduotų kaukių, kostiumų, plastmasinių moliūgų ir kitų, šiai progai pagamintų, prekių.

Tvirtinama, kad Halloween savo pelningumu pralenkia tik Kalėdos, o saldainių daugiau išparduodama tik Motinos dienai. Kadangi šiuo metu krašto ekonomija ir taip stovi ant netvirtos žemės, o kalėdinio sezono pelnas taip pat pakibęs po klaustuko ženklu, galima suprasti verslininkų susirūpinimą ir nepasitenkinimą. Visgi daugelis pritaria Halloween tradicijos pakaitalams, nes ji, kaip ir kai kurios kitos, nedrąsią pradžią gavusios krikščioniškuose pagrinduose, iškerojo į paprasčiausią pirkimo azartą ir beatodairišką gobšumą, kai tėvai tiesiog kūdikius tampo po kiekvienus namus, patys už dar nemokantį žodžio ištarti vaikutį šaukdami „Trick of treat!"

ŽVILGSNIAI

NIJOLĖ JANKUTĖ

Nr.16

„...gūdžioj paunksmėj skurdęs, ąžuoliuk, pasodintas... Lietuvos sostinių močiutės širdin... prigyk ir auk... ąžuolu-milžinu..."

Priešais bažnyčią įspūdingas skulpt. Ant. Kmieliausko kūrinys — Mozė su Įsakymų lentomis, iškaltas iš didžiulio akmens, o šventoriuje dėmesio verti Kryžiaus keliai— puiki, išraiškinga mozaika, dail. vienuolė K. J. Grišiūtė.

Šiame jaukiame šventoriuje ilsisi ir Kernavę išgarsinęs kun. rašyt. Nikodemas Švogžlys-Milžinas. Jo tikrai karališką kapą puošia Kernavės herbo karys. Po jo kardu parašas: „Geriau netekt gyvybės, negu laisvės".

Pačiame muziejuje gausu senų bažnytinių indų, rūbų, maldaknygių, dokumentų. Yra ir didelis kambarys su skryniomis, staklėmis, mediniais namų apyvokos įrankiais bei indais.

Visa tai mums aprodė maloni, iškalbi, daug apie Kernavę žinanti, seselė Irena Valaitytė. Ją visur šlubuodamas sekiojo jaunas, nulėpausis šuniukas-pamestinukas. Seselė gydo jį nuo rachito ir sočiai maitina, nes buvęs visai nubadėjęs ir neprižiūrėtas.

— Dabar jis pas mus, kaip sanatorijoj, — sakė ji, — ir maisto, ir vaistų, ir meilės užtektinai!

Išvažiuojant pasirašiau į didžiulę svečių knygą ir už save, ir už tolimos Čikagos skautes kernavietes. O su sesele Irena apsikeitėm Kernavei skirtomis dainomis — skautiškąja iš Čikagos ir vietiniu himnu. To himno žodžiai — poeto Justino Marcinkevičiaus kūryba (muzika kun. G. Šukio). Štai jie:

Saulė nuo Mindaugo sosto
Teka į mūsų namus.
Duoną ant stalo paglosto,
Darbui pažadina mus.

Pilkalniai žvelgia į Nerį,
Kyla aukštyn vyturys,
Meilė, vienybė ir gėris
Atveria laisvei duris.

Priespaudos naktį iškentę,
Apsikabinkim, žmogau,
Už prisikėlimo šventę,
Ačiū, gimtinės dangau!

Žvilgsnis į Kauną

Mano vaikystės atminimuose Kaunas ir Vilnius buvo pasakiški miestai, nepasiekiami, esantys kažkur kituose kraštuose. Tik Vilnius visai nepasiekiamas, todėl nerealus, o Kaunas realus, nes jame gyveno ir dirbo krikšto mama, ir pasiekiamas, nes važiavom jos aplankyti!

Iš tos viešnagės atmintin įstrigo fantastiško aukščio, šaute dangun šaunantis, Prisikėlimo bažnyčios bokštas. Tai va galvojau, kaip atrodo tos plytos, kurioms pirkti mes mokinukai lipinom ženkliukus į specialias Prisikėlimo bažnyčios vajaus knygeles. Kiti „svarbūs" atminimai: geltonas meškis žaislų parduotuvės vitrinoj, kurį turėti ugningai troškau (niekas man jo nepirko) ir sportinė eilutė, tada treningu vadinama, kurią mama nupirko ir dėl kurios, grįžus namo, mokykloje kentėjau žiaurią draugų pajuoką — mergaitė su berniukiškom kelnėm! Tais laikais mano miestelį sužavėti galėjo kelnėta tik Marlene Dietrich mirgančiam kino ekrane, bet ne aš, o varge, varge, su tuo nepriimtinu apdaru... Taigi toks buvo skirtumas tarp laikinosios sostinės ir provincijos madų.

Visa tai prisiminiau su šypsena, vaikštinėdama Laisvės alėjoj, kuri man dabar atrodė dar gražesnė, negu tada. Vaikštinėjau, ieškodama Pienocentro rūmų, kur tąsyk darbavosi krikšto mama. Ir atradau. Dabar jie vadinasi Pieno baras. Čia mudvi su teta skaniai užkandom ir keliavom toliau.

Kaunas visada pasižymėjo lietuviškumu, pralenkdamas Vilnių, kuris šimtmečius vegetavo slogioj lenkų įtakoj. Žinoma, tapimas nors laikinąja, bet vis tiek sostine, daug prisidėjo prie miesto visuomenės lietuviškos savimonės, kultūrinio ir materialinio klestėjimo. „Saulės" ir Jėzuitų gimnazijos, ypač Vytauto Didžiojo universitetas ugdė naująją inteligentiją; nauji, modernūs pastatai (Parama, Lietūkis, Žemės bankas, VDU klinikos, Vytauto Didžiojo Karo muziejus) puošė miestą. Dar ir dabar tie pastatai atrodo visai šiuolaikiški, ypač Karo muziejus — švarių linijų ir įdomaus laiptų pusračio ansamblis. O muziejuje už stiklo, klaikiai sulankstytas oranžinis Lituanicos kūnas toks pat graudus, kaip ir tada, kai į jį, sulaikius kvapą, žiūrėjau prieš 60 metų!

Pirmosios nepriklausomybės metais Kaunas buvo tartum Lietuvos progreso vitrina, parodanti, ką galima pasiekti, padaryti, kada dirbama vieningai, dirbama mažiau sau, daugiau savo kraštui. O netolimoje praeityje Romo Kalantos susideginimas Kauną dar labiau pažymėjo lietuviškumo-patriotiškumo ženklu.

Laisvės alėja atsiremia į senąjį soborą (buv. stačiatikių katedrą) dabar Įgulos bažnyčią.

Bus daugiau

Granitinis skulpt. Kmieliausko Mozė prie Kernavės bažnyčios.

JAV Lietuvių Bendruomenės 50-metis

LIETUVIŠKOS SVAJONĖS TEXAS ŽEMĖJE

JAV LB Tarybos sesijoje, spalio 12-13 d. vykusioje Alsip, IL, susipažinau su bendruomenininke iš Houston, TX, šios apylinkės pirmininke, **Liuda Česnaite Flores.** Ankstesnėje „Draugo" laidoje pasakojau, kad ji yra pokario kartos imigrantų dukra, ištekėjusi už meksikiečio, vaikus išmokiusi lietuvių kalbos ir užsispyrusiai propaguojanti lietuvių kultūrą savo aplinkoje, nors Texas valstijoje lietuvių telkinys yra toks kuklus.

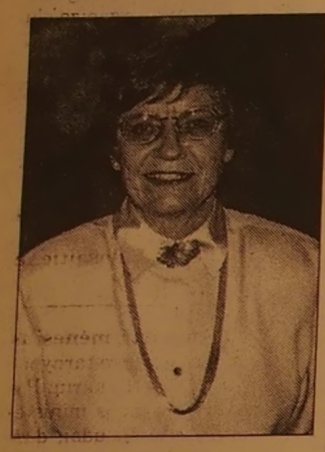

Liuda Česnaitė Flores

– Liudą Česnaitę Flores prašau prisistatyti.

– Gimiau Kaune, esu II Pasaulinio karo išeivė. Užaugau Čikagoje ir jos apylinkėse. Čia išėjau mokslus. Nuo 1963 metų nebegyvenu Čikagoje.

Houston apylinkę įsteigėm prieš 10 metų, 1991 m., kai Lietuva atkūrė savo valstybę. Mūsų krašte nėra daug lietuvių, kai kūrėmės, buvom kokios 6 šeimos. Pradėjom dalyvaudami tarptautiniame festivalyje, prisidėjo daug žmonių iš pirmosios bangos, atvykusios dar caro laikais, palikuonių. Šiuo metu Houston turime gana aktyvų 60-80 žmonių skyrių. Didesnė dalis nebekalba lietuviškai, bet turim ir naujųjų atvykėlių. Neturime nei parapijos, nei mokyklos, mes netgi ne visi esame katalikai. Yra daug mišrių šeimų, bet ir mūsų vyrai bei žmonos, kurie nėra lietuvių kilmės, labai aršiai dirba Lietuvių Bendruomenei.

Esam daug nuveikę per mūsų bujojimo 10-metį – surengėme penkis klasikinės muzikos aukšto lygio koncertus amerikiečiams. Mūsų tikslas – ne tik patiems išlaikyti savo kalbą, bet ir amerikiečiams pristatyti mūsų kultūrą. Manau, kad ir Čikaga taip turėtų daryti. Aš niekad nepamiršau lietuvių kalbos, savo vaikus išauginau trikalbius. Nors namie mes kalbame ispaniškai, bet jie taip pat kalba ir lietuviškai. Manau, kad kalba tautiniam susivokimui yra labai svarbi. Tokioje vietovėje kaip Houston, jeigu norime ko nors pasiekti, turim išeiti į platesnę visuomenę.

Mūsų siekinys yra ir palaikyti Lietuvą. Padėjom jai atsistatyti, remiam studentus, A.P.P.L.E. kursus. Pastaruosiuose man, kaip vertėjai, pačiai teko dalyvauti. Žinoma, mums toli iki Čikagos perspektyvos, bet jeigu apsijungtume į, sakykim, Plačiųjų lygumų apygardą, mums būtų lengviau ką nors organizuoti. (Tokia apygarda Tarybos sprendimu buvo įkurta. A. V. Š.) Buvome gavę JAV LB Krašto valdybos apklausos lapus dėl Lietuvių Bendruomenės reorganizavimo ir mums patiko vienas variantas. Buvo klausta, ko mes norim. Sukvietėm susirinkimą, apsvarstėm. Paskui išsiunčiau dviem kalbom pasiūlymus ir gavau mūsų žmonių komentarus. Pasiuntėm savo nuomonę, bet, čia atvažiavusi, susipažinau su kolegomis iš Omaha, NE, pamačiau, kad ir jie yra labai panašioje situacijoje: daug senųjų ateivių, daugiau kalbančių angliškai, ne lietuviškai. O jie yra pažįstami su kitomis panašiomis aplinkėmis aplinkėmis: Kansas, Colorado. Mes tiek bendro turim, kad man ta Plačiųjų lygumų apygarda pasirodė dar įdomesnė: mes iš 4 valstijų – Nebraska (apylinkė yra Omaha), Kansas (Kansas Sity apylinkė), Colorado (rodos, yra dvi apylinkės Denvery) ir Texas galėtume daug sėkmingiau veikti. Gana aktyvi grupė yra 185 mylios nuo mūsų – St. Antonio, ten gyvena tik senosios kartos lietuviai, iš kurių gal tik vienas kalba lietuviškai. Mes su jais irgi bendradarbiaujame. Jie, atrodo, Lietuvių Bendruomenėje irgi yra užsiregistravę, taigi Houston būtume du skyriai. Politinį darbą, žinoma, dirbtume kiekvienas savo valstijos ribose: kreiptumės į savo senatorius ir t.t., bet kultūriniame bare pasiektume daugiau jungdamiesi. Jau galėtume ir patys atsikviesti iš Lietuvos menininkų grupes, išlaidas pasidalindami į 4 dalis.

– Kaip amerikiečiai priima Jūsų rengiamus koncertus?

– Pas mus buvo Vaclovas Daunoras, Irena Milkevičiūtė ir Robertas Bekionis, koncertavę muzikos universitete. Dar du koncertus rengėm su Vaclovu Daunoru ir Vitalija Šiškaite, Bronium Tamašausku ir Robertu Bekioniu, įjungę ir du amerikiečius – tūbistą ir solistą, kuris turėjo savo veikalą. Taip mes pažymėjom savo LB apylinkės 5 metų sukaktį. Po to priėmėme Mūzą Rubackytę. Šie menininkai buvo pakviesti kitų, mes tik pasinaudojom proga ir atsikvietėm pas save. Tokias gastroles mūsų iždas gali pakelti. Kadangi šie koncertai pasisekė ir buvo gerai priimti, viena narė jau mūsų apylinkės vardu suorganizavo Vilniaus „Lėlės" teatro gastroles. Spektakliai buvo rodomi 5 Texas miestuose (o į Čikagą ir Lemontą patys nuvyko). Mums padėjo Lietuvos valstybė, apmokėjusi kelionės išlaidas, nes „Lufthanza" jiems padarė didelę kelionės nuolaidą. Fondą sukaupėme iš Amerikos korporacijų aukų. Parėmė Lietuvių fondas. Kai kurie mūsų nariai aukojo po 100 dol., nemažą auką atsiuntė dr. J. Kazickas iš New York. Tai buvo tiesiog stebuklinga. Sukaupėme daugiau kaip 11 tūkst. dol., o tie 5 teatrai, kuriuose vaidino „Lėlė", juos išlaikė – mokėjo dienpinigius. Taigi, buvo didelė kooperacija.

Dalyvaujam parodose, prisidėjome prie USBF rengtos baltų menininkų parodos; kuri, keliaudama po Ameriką, 3 savaitėms sustojo ir Houston. Buvome surengę nedidelę lietuvišką parodėlę vietinio katalikiško Šv. Tomo universiteto bibliotekoje: truputis geografijos, truputis istorijos ir liaudies meno. Tai buvo nedidelė, bet labai reprezentatyvi paroda. Ji buvo labai gerai sutikta. Esame padėję ne lietuvių kilmės moksleiviams parengti medžiagą apie Lietuvą.

Klausėt, kaip amerikiečiai priima?

Užmezgėme gerus ryšius su miesto vietine klasikinės muzikos radijo stotimi, kuri veikia universitete. Stotis buvo netgi mūsų kompanionė rengiant Mūzos Rubackytės koncertus. Radijas padarė koncertų įrašus ir vėliau pianistės atliekamą muziką transliavo. Visur, kur tik keliavo, labai gerai buvo priimtas „Lėlės" teatras. O Houston jiems papildomai buvo užsakyti net 3 spektakliai, – toks buvo pasisekimas. Apie Vilniaus kvartetą mūsų miesto vienas muzikos kritikas, kuris yra labai šykštus komplimentams, rašė, kad jis įsimylėjo šį kolektyvą ir sakė, kad jį būtinai reikia susigrąžinti į Houston, tik į geresnę salę (mes rengėme bažnyčioje, mūsų finansai tiek teleido). „Jeigu jie grįš, – rašė baigdamas recenziją kritikas, – aš vėl eisiu jų klausyti".

– Jūs čia, centriniuose Lietuvių Bendruomenės renginiuose, dažna viešnia?

– Ne, pirmą kartą. Prieš porą metų buvo atvykęs mūsų tuometinis pirmininkas Algis Pludžinskas, daugiau nesame dalyvavę tokiuose suvažiavimuose. Šiemet gavome aplinkraštį, kuriame buvo parašyta, kad gali dalyvauti visi, kas tik nori, ne tik JAV LB Tarybos nariai. Džiaugiuosi, kad atvykau. Daugelį iš tų žmonių aš čia pažįstu, kadangi užaugau Čikagoj, bet jau daugiau kaip 30 metų jų nebuvau mačiusi.

– Dėkojame už malonią pažintį. Linkime lietuviškų svajonių išsipildymo Texas žemėje.

Kalbėjosi
Audronė V. Škiudaitė

JAV LB Tarybos sesijos dalyviai (iš kairės): JAV LB Tarybos prezidiumo vicepirm. Gediminas Damašius, JAV LB Religinių reikalų komiteto pirm. ses. Margarita Bareikaitė, JAV LB Tarybos religinių reikalų komisijos pirm. Juozas Polikaitis, JAV LB Tarybos prezidiumo vicepirm. dr. Petras Kisielius, JAV LB Tarybos prezidiumo sekretorė Birutė Vilutienė.

PAREMKIME Į LIETUVĄ STUDIJUOTI GRĮŽTANTĮ JAUNIMĄ

Didelė laimė yra savo senelių kalbą ne tik mokėti, bet ir ją mokytis, studijuoti, per ją pažinti pasaulį. Didelė vertybė mažai Lietuvos valstybei yra kiekvienas į ją grįžtantysis mokytis, dirbti. Grįžtantis, nors niekada anksčiau čia nebuvęs ir galbūt — niekada negirdėjęs nė vieno lietuviško žodžio. Dabar į Lietuvą parvysta tremtinių, išeivių anūkai, kurių tėvai gimė ir augo svetimuose kraštuose. Kartais jų lietuvišką kilmę išduoda tik noras mokytis ir gyventi Lietuvoje bei meilė tolimai tėvynei.

Lietuva stengiasi sudaryti palankias sąlygas išeivijos jaunimui mokytis ir studijuoti Lietuvoje. Jau vienuolika metų Vilniuje veikia vidurinė mokykla „Lietuvių namai", kurioje mokosi iš įvairių pasaulio kraštų į Lietuvą atvykusių išeivių, tremtinių vaikai. Čia jie išmoksta gražios lietuvių kalbos, o baigę mokyklą, renkasi studijas Lietuvoje. Dabar įvairiose Lietuvos aukštosiose mokyklose studijuoja apie 70 lietuvių iš Lenkijos, Baltarusijos, Rusijos, Latvijos ir kitų kraštų. Daugiausia jų mokosi Vytauto Didžiojo, Kauno medicinos ir Vilniaus pedagoginiame universitete.

Šiems studentams valstybė moka nedideles stipendijas. Tačiau pastaruoju metu išeivijos jaunimo studijoms klostosi nepalanki situacija. Pagal į aukštąją mokyklą nustatytas priėmimo taisykles, užsienio lietuviams taikomos tokios pačios, kaip ir kitiems užsieniečiams, priėmimo sąlygos. Įstoję studijuoti, jie turi sudaryti su aukštąja mokykla studijų sutartį, kad patys studentai arba jų rėmėjai apmokės visas studijų išlaidas (studijų kaina — nuo 1,700 iki 7,700 Lt. per metus). Be to, Lietuvai įstojus į Europos Sąjungą, mūsų šalis privalės taikyti vienodus reikalavimus visiems čia norintiems studijuoti užsieniečiams, ir nebeliks galimybių skirti valstybės stipendijų lietuvių išeivijos jaunimui. Tokia padėtis daugeliui Rytų Europoje gyvenančių lietuvių užkirs galimybę studijuoti Lietuvoje.

Suprasdama susidariusią padėtį, Pasaulio Lietuvių Bendruomenės (PLB) atstovybė Lietuvoje, Mokslo ir studijų departamentas prie švietimo ir mokslo ministerijos bei Tautinių mažumų ir išeivijos departamentas prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės įsteigė viešąją įstaigą — Užsienio lietuvių rėmimo centrą (ULRC). Jo direktoriumi, steigėjų sprendimu, paskirtas PLB atstovas Lietuvoje Gabrielius Žemkalnis. Centras kaupia informaciją apie užsienio lietuvių studijas Lietuvoje, rūpinasi jų finansavimo reikalais, skatina užsienio lietuvių bendruomenių ir Lietuvos aukštųjų mokyklų bendradarbiavimą, telkia privačių rėmėjų, fondų lėšas. Praėjusiais mokslo metais centras parėmė lietuvių, atvykusių iš Baltarusijos, Latvijos, Lenkijos kraštų, studijas Lietuvos aukštosiose mokyklose.

Užsienio lietuvių rėmimo centro paramą gauna tik sunkiai besiverčiantys, iš užsienio atvykę lietuviai, dažniausiai iš Rytų Europos šalių. Kai kurių studentų, pavyzdžiui, iš Baltarusijos, materialinė padėtis ištiės labai sunki. Skirtos valstybės stipendijos (250 Lt.) neužtenka būtiniausioms reikmėms — susimokėti už bendrabutį, įsigyti mokslui reikalingų priemonių. Vien tik bendrabutis per mėnesį kainuoja nuo 100 iki 150 Lt. Taigi dauguma jaunuolių, negaudami paramos, negalėtų įgyvendinti savo svajonės — studijuoti Lietuvoje. Galbūt todėl jie jaučia didžiulę pagarbą ir atsakomybę savo rėmėjams.

Apie tai su dėkingumu kalba patys studentai. Vilniaus pedagoginio universiteto I kurso studentas Vitalijus Palavinka pasakojo: „Gimiau 1981 m. Baltarusijoje. Turiu du brolius ir seserį. Nuo 1989 m. iki 1997 m. lankiau baltarusių mokyklą. Kadangi norėjau pagilinti gimtosios kalbos žinias, nuo 1997 m. pradėjau lankyti Pelesos vidurinę lietuvių mokyklą. Man apsispręsti padėjo mama. Ji norėjo, kad aš eičiau į lietuvišką mokyklą ir studijuočiau Lietuvoje. Nors mamos svajonė ir išsipildė, tačiau jai nebuvo lemta to matyti. 1998 m. mama mirė nuo vėžio. Nuo to laiko visi rūpesčiai tenka tėvui. Jis yra pensininkas, todėl šeimos pajamos yra menkos (pensija — tik 10 dolerių per mėnesį). Be to, jam be manęs reikia išlaikyti dar du nepilnamečius vaikus. Šiuo metu gaunu valstybinę stipendiją ir ULRC skirtą pašalpą. Labai noriu baigti universitetą, dirbti gimtajame kaime ir padėti savo šeimai".

Dabar turimomis lėšomis ULRC neišgali paremti visų norinčiųjų studijuoti užsienio lietuvių. Todėl labai prašome tautiečių pagalbos. Jūsų parama prisidėtų ne tik prie jaunimo lavinimo, bet ir Lietuvos stiprinimo. Juk mažai lietuvių tautai svarbus kiekvienas lietuviškai kalbantis, studijuojantis, Lietuvai dirbantis ir lietuvybę skleidžiantis žmogus.

Norintieji padėti gali steigti vardines stipendijas, kuriomis, atsižvelgiant į steigėjo pageidavimą, galėtų būti remiamos tam tikros srities studijos, tam tikro krašto (regiono) studentai.

Centrui skirtas pinigines aukas ar vardines stipendijas prašytume siųsti — PLB fondui — Lithuanian World Community Foundation (nurodant, kam skiriama — ULRC), adresas: 1107 Pinewood Drive NW, Grand Rapids MI 49544-7969 USA, tel. (616) 791-7333.

Išsamesnės informacijos apie ULRC maloniai prašome kreiptis į centro direktoriaus pavaduotoją Aušrą Lasauskaitę, tel./faks. (370-2) 620226, 685845 arba el. p.

ulrc@mail.com

Mieli tautiečiai, jūsų parama — tai didžiulis paskatinimas mokytis savo gimtąja kalba, auginti, puoselėti, stiprinti tautiškumą. Užsienio lietuvių rėmimo centras laukia visų, norinčių prisidėti prie šio kilnaus tikslo, iš anksto nuoširdžiai dėkodamas už pagalbą.

Užsienio lietuvių rėmimo centro taryba

SKELBIMAI

Paslaugos

ELEKTROS
ĮVEDIMAI – PATAISYMAI
Turiu Čikagos miesto leidimą.
Dirbu užmiesty. Dirbu greitai, garantuotai ir sąžiningai.
773-779-3313
KLAUDIJUS PUMPUTIS

AUTOMOBILIO, NAMŲ, SVEIKATOS, IR GYVYBĖS DRAUDIMAS.
Agentas Frank Zapolis ir Off. Mgr. Auksė S. Kane kalba lietuviškai.
FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th Street
Tel. (708) 424-8654
(773) 581-8654

STASYS' CONSTRUCTION
Staliaus darbai, rūsių, vonių ir virtuvių įrengimas; priestatai; keramikos plytelės; "sidings", "soffits", "decks", "gutters", plokšti ir "shingle" stogai; cementas, dažymas. Turiu darbo draudimą.
S.Benetis,
tel. 630-241-1912.

Atlieku dažymo darbus iš lauko ir vidaus.
Butų remontai už prieinamą kainą. **Tel. 708-499-3279, Algirdas.**

Parduoda

Kaune parduodu butą, naujai statytą prieš du metus.
Skambinti
tel. 011-370-7-314-898.

Nekilnojamasis turtas

GREIT PARDUODA

RE/MAX REALTORS
OFFC.(773) 229 - 8761
HOME (708) 425 - 7160
MOBIL (773) 590-0205
RIMAS L.STANKUS
- Greitas ir sąžiningas patarnavimas
- Nuosavybių įkainavimas veltui
- Perkame ir parduodame namus
- Pensininkams nuolaida

Siūlo darbą

Window Washers Needed!
40,000 per year. We need 100 crews. No exp. necessary. Will train. Must have valid driver's license and transportation. Must be fluent in English.
L.A. McMahon Window Washing.
Tel. 800-820-6155.

Reikalingi darbuotojai parduotuvių valymui TN ir IN valstijose. Pageidautina vyrai. Atlyginimas nuo $1,500 iki $1,800. **Tel. 615-554-3161.**

ROOFERS
Need **SHINGLERS** to start immediately Chicagoland area.
Tel. 815-405-8589.

„Vaiko vartai į mokslą"
organizacijos darbus Lietuvoje su apleistais ir pamirštais vaikais parėmė ir įvertino šie aukotojai:

$10,000.00	Miami lietuvių klubas - Lithuanian Citizens Club, Inc. per Lietuvių fondą;
$4,000	Jonas ir Laima Šalčiai;
$1,900.00	Paulius ir Daiva Majauskai;
$500	Ronald ir Margaret Kassen, dr. Rimvydas Sidrys, Irena ir Brutenis Veitai;
$375	Edmundas ir Marytė Vasiliauskai;
$350	Ramojus ir Aldona Vaičiai;
$300	Jūra Galinytė-Kregždienė, Dijana Ignatonienė, Edward Leugoud;
$200	Mary Wolf;
$250	Martynas ir Rūta Buntinai, Saulius ir Roma Kupriai;
$150	Algis Strimaitis;
$125	Irena Kriaučeliūnienė, Bernardas ir Sigutė Mikrut, Rimas ir Pranutė Domanskiai;
$100	A.V. Valavičius, Jonas ir Stasė Kazlauskai, Ona Abromaitienė, dr. Žibutė Zaparackas, Donatas ir Daina Siliūnai, Justas ir Janina Lieponiai;
$50	Stasė Korres, Regina Milašius, Rimas ir Regina Griškeliai, Birutė Jasaitienė, Leonidas ir Praurimė Ragai, Algis ir Teresė Landsbergiai, Henrikas ir Monika Kabliauskai. p.p. Lauraičiai, Regina Ostis, Daiva ir Petras Kisieliai, Viktutė ir Rimas Siliūnai, Lina ir Aras Žliobos;
$30	Birutė Čyvienė, Walter ir Anna Waitkus;
$25,70	Lithuanian Heritage
$25	Birutė Zalatorienė
$20	Janina Niespodziewanski ir Marian Pepping.

Visiems širdingiausiai ačiū. Aukas prašome siųsti: „Vaiko vartai į mokslą", c/o Irena Grigaitis, 3990 Gregory Drive, Northbrook, IL 60062.

Rudens peizažas. Gedimino Žilinsko (Elta) nuotrauka.

ŠEŠI LIETUVOS PADALINIMAI

ALEKSAS VITKUS

Tęsinys

Vokiečių kariuomenė taip greitai pasistūmė į rytus, kad sovietai nespėjo pasiruošti atsiimti jiems paskirtos Lenkijos teritorijos. Nors ir nepasiruošę, jų daliniai rugsėjo 17 d. peržengė Lenkijos sieną. Sovietų vyriausybė pasiskelbė, kad Lenkijos valstybė jau neegzistuoja, todėl buvusios sutartys su ja jau nebegalioja, o sovietų kariuomenė įžengė į Lenkiją tik ateiti į pagalbą rytinės Lenkijos mažumoms — ukrainiečiams ir gudams.

Dar dieną prieš tai Molotov, nežinodamas, ar Lietuva pati nebandys, gal susitarusi ir su Vokietija, užimti Vilnių, paprašė ambasadoriaus Schulenburg, kad išsiaiškintų, kas yra sutarta dėl Vilniaus. Kitose fronto vietose vokiečių kariuomenė buvo jau pažengusi gerokai toliau į rytus nuo rugpjūčio 23 sutartos linijos, kuri turėjo eiti pagal Pisios, Narewo, Vyslos ir San upes. Stalinas, puikiai žinodamas, kaip sovietai nemėgsta trauktis iš jų užimtų teritorijų, savo pokalbyje su Schulenburg išreiškė susirūpinimą, ar vokiečiai sutiks grįžti į sutartas pozicijas. Į tai vokiečių karinis atache Maskvoje gen. ltn. Koestring išdidžiai atšovė: „Vokiečių karys daro tai, ką įsako Fuehreris".

Savaitę po Raudonosios armijos dalinių įžygiavimo į Lenkiją, Stalinas su Molotovu priėmė amb. Schulenburg ir pasiūlė Vokietijai priskirti didesnę Lenkijos dalį, atiduodant visą Liublino vaivadiją ir Varšuvos vaivadijos dalį iki pat Bugo upės. Žinoma, ne iš geros valios. Sovietams rūpėjo Lietuva, kuri rugpjūčio 23 d. buvo priskirta Vokietijos interesų sferai. Stalino planai, matyt, pasikeitė, ir jis dabar norėjo sukurti gynybos frontą nuo Baltijos iki Juodosios jūros, jau suprasdamas, kad, jei artimoje ateityje reikės įvykdyti planus perimti viso Pabaltijo erdvę, Lietuva turėjo būti atiduota sovietams, ne vokiečiams.

Ribbentrop atvykus į Maskvą, po dvi dienas trukusių derybų, rugsėjo 28 d. buvo pasirašyta nauja Vokietijos — Sovietų Sąjungos draugiškumo sutartis, pagal kurią visiškai panaikinta Lenkijos valstybė ir nustatytos abiejų užpuolikių interesų sferos. Prie sutarties pridedamas ir dar vienas slaptas protokolas, pagal kurį Lietuva pagaliau atiduodama sovietams, išskyrus dalį pietvakarių Suvalkijos, kuri „bus perimta Vokietijos, kai sovietų vyriausybė imsis ypatingų priemonių savo interesams apsaugoti" — suprask: „kai sovietai okupuos Lietuvą". Šį slaptą protokolą noriu pavadinti penktuoju Lietuvos padalinimu, arba gyvo Lietuvos kūno draskymu, Lietuvai apie tai nieko nežinant.

Vokiečiai ta proga tuojau pat prisijungė prie Rytprūsių, iki karo lenkų valdytą, Suvalkų trikampį su Suvalkų, Seinų, Vižainio ir Punsko miestais. Protokolas mini, kad Vokietija perims tą dalį Lietuvos teritorijos, siekdama „Ištiesinti dabartinę Vokietijos — Lietuvos sieną, kad ji būtų natūrali ir paprasta". Ta nauja siena turėjo prasidėti nuo Kudirkos Naumiesčio, eiti pagal Šešupę, per Pilviškius, Marijampolę, Liudvinavą, Simną, o iš ten tiesiai į pietus, iki buvusios Lenkijos — Lietuvos demarkacinės sienos, maždaug pusiaukelyje tarp Kapčiamiesčio ir Druskininkų. Apskaičiuojama, kad toje teritorijoje gyveno apie 184,000 žmonių. Ar sapnavo tada sudūviai, kad į jų Vilkaviškį, Kybartus, Marijampolę, Suvalkų Kalvariją ir Lazdijus jau tiesėsi grobuoniška vokiečių ranka. O Vilniuje jau sėdėjo kitas grobuonis — Raudonoji armija.

Dar Ribbentrop esant Maskvoje, jis sužinojo iš vieno savo patarėjų, dr. Bruecklmeier, jog sovietai, matyt, ruošdamiesi žygiui prieš Suomiją, iš Estijos pradėjo reikalauti laivyno bazių. Netrukus to paties sulaukė ir Latvija, o jau spalio 3 d. į Maskvą išskrido ir Lietuvos užsienio reikalų ministras Juozas Urbšys. Sovietai prievartavo visas tris Pabaltijo valstybes beveik vienu metu. Jiems, atrodo, pritrūko ir pačių aukštųjų vadų, kad visus „svečius" priimtų. Kai Molotov, rugsėjo 28 d. pasirašęs su Ribbentrop draugystės sutartį, jį nuvedė pasižiūrėti „Gulbių ežero", su latviais turėjo derėtis pats Stalinas.

Taip rugsėjo 28 d., „atgavęs" Lietuvą į sovietų įtakos sferą, Molotov nesnaudė, ir jau po kelių dienų susitikime su amb. Schulenburg pasiūlė, kad tuo pačiu laiku, kai sovietai Lietuvai grąžins Vilnių su jo apylinkėmis, vokiečiai turėtų iš Lietuvos pareikalauti to pietvakarių Suvalkijos ruožo. Vokiečiai su tuo nenorėjo sutikti, nes pasaulio akyse Rusija atrodytų kaip taikinga ir gera valstybė, savanoriškai grąžinanti Lietuvai lenkų okupuotą kraštą, tuo tarpu, kai Vokietija atrodytų grobuoniška puolikė — reikalaujanti iš Lietuvos sau nemažos teritorijos.

Su von Schulenburg nuomone sutiko ir Ribbentrop. Jo vadovaujamos užsienio reikalų ministerijos pasekretorius dr. Gaus spalio 4 d. pranešė amb. Schulenburg Maskvoje, kad bandytų Molotov perkalbėti, nes Lietuvai kol kas būtų geriau nieko nežinoti apie Vokietijos reikalavimus Suvalkijoje. Deja, Lietuvos užsienio reikalų ministras Juozas Urbšys, Lietuvos vyriausybės siunčiamas į Maskvą tartis dėl Vilniaus miesto ir krašto grąžinimo Lietuvai, ten atvyko jau spalio 3 d., kur tiesiai iš Stalino sužinojo, kad vokiečiai nori gauti nemažą Lietuvos ruožą žemės Suvalkijoje. Stalinas ta pačia proga pasigyrė, kad bolševikai yra kitokie: užuot reikalavę kokių teritorijų, kaip daro vokiečiai, jis, Stalinas, ruošiasi Lietuvai grąžinti Vilnių.

O Molotov papasakojo amb. Schulenburg, kaip nuliūdusi buvo ministro Urbšio vadovaujama Lietuvos delegacija, kurioje, be kitų, buvo ir gen. Raštikis, kai sužinojo apie vokiečių kėslus Suvalkijoje. „Jie man priminė, jog tos srities praradimas yra itin skaudus, kadangi daug žymių tautos vadų buvo kilę kaip tik iš šios Lietuvos dalies", — pasakojo Molotov. Tuo tarpu spalio 5 d. Ribbentrop įsakė Vokietijos pasiuntiniui Lietuvai dr. Zechlin pirmą kartą informuoti Lietuvos vyriausybę apie rugpjūčio 23 d. nepuolimo ir rugsėjo 28 d. draugystės bei sienų nustatymo paktus tarp Vokietijos ir Sovietų Sąjungos. Ta proga jis paaiškino, kaip, Vokietijai perėmus lenkiškus Suvalkus, susidarė paini ir nepraktiška sienos situacija, kuriai ištaisyti Vokietija nutarė reikalauti dalį lietuviškos Suvalkijos. Lietuvai nuraminti, Zechlin pareiškė, kad Vokietija Suvalkijos ruožo reikalą šiuo metu laiko neaktualiu ir neskubiu.

Lietuvos Respublikos garbės konsulų suvažiavimas Vilniuje rugsėjo 12 d. Iš kairės: garbės konsulas Nigerijoje Goodie Ibru su žmona, garbės konsulė Ohio valstijoje Ingrida Bublienė, garbės konsulas Seattle, WA, Viktoras Lapatinskas, garbės konsulo Indijoje žmona Ashwani Kumar Puri.

Spalio 10 d: po ilgų derybų, Lietuva pasirašė su Sovietų Sąjunga savitarpinės pagalbos sutartį, pagal kurią atgavo ir Vilnių, ir dalį Vilniaus krašto, daug mažesnę, negu buvo su Sovietų Rusija sutarta 1920 metais. Vilnių užėmus, Raudonoji armija plėšė miestą iki paskutiniųjų dienų, suiminėjo lenkų ir lietuvių veikėjus, vežė visokį turtą į Sovietų Sąjungą, kol pagaliau Lietuvos kariuomenė įžygiavo į Vilnių spalio 29 d. Metų pabaigoje į Lietuvą įžengė pirmosios Raudonosios armijos įgulos, įsikurdamos Naujoje Vilnioje, Gaižiūnuose, Prienuose, Alytuje. Kai 1940 m. Lietuva buvo įjungta į vadinamą seserišką respublikų Tarybų Sąjungą, sovietai, žinodami, kad visa Lietuva jau jų rankose, pasidarė truputį dosnesni, ir naujajai Lietuvos socialistinei sovietų respublikai dar pridėjo lietuviškas Druskininkų, Marcinkonių, Šalčininkų, Dieveniškių, Švenčionių, Adutiškio bei kai kurias kitas apylinkes.

Kaip šlykščiai sovietai mokėjo meluoti apie savo ateities planus, galima matyti iš 1939 m. lapkričio 1 d. Maskvos laikraščio „Pravda" ištraukų: „... taip, mes sudarėme savitarpinės pagalbos sutartis su visomis trimis Pabaltijo valstybėmis, bet tai visiškai nereiškia, kad mes ruošiamės kištis į Estijos, Latvijos, ar Lietuvos vidaus reikalus. Mes iškilmingai pareiškiame, kad visokios skleidžiamos nesąmonės apie Pabaltijo kraštų sovietizaciją yra niekas kitas kaip antisovietinių provokatorių darbas". Tai buvo dieną prieš tai pasakytų iškilmingų Molotov žodžių Aukščiausiame Soviete pakartojimas. Toliau tas pats vedamasis rašo apie Vilnių: „Sovietų Sąjunga atidavė Lietuvai Vilnių, ne dėl to, kad jis perdėm lietuviškas. Ne, ten lietuvių nedaug. Bet sovietų vyriausybė suprato, kad Vilnius, kurį lenkai atplėšė iš Lietuvos jėga, turi priklausyti Lietuvai, nes tai yra miestas, simbolizuojąs lietuvių tautines aspiracijas. Pasaulio istorijoje dar nėra buvę tokio įvykio, kad galinga didelė valstybė savo laisva valia perleistų tokį didelį miestą mažai valstybei. Jau tuo vien žingsniu sovietai parodė savo gerą valią".

Visą 1939 m. rudenį tarp Vokietijos ir Sovietų Sąjungos vyko kietos derybos ir šiokie tokie nesutarimai dėl abipusių prekybinių įsipareigojimų. Kai lapkričio 30 sovietai užpuolė Suomiją, E. Von Weizsaecker, Ribbentrop dešinioji ranka, išsiuntinėjo visoms Vokietijos ambasadoms nuorodas, kad rusų — suomių konflikto atžvilgiu jos nerodytų simpatijų suomiams. To nepaisant, sovietai įtarė vokiečius tiekiant ginklus Suomijai, ką Ribbentrop turėjo kelis kartus paneigti ir aiškintis.

Pasirašius Lietuvai primestą savitarpės pagalbos sutartį spalio 10 d., Lietuvos visuomenėje ir valdžioje kilo nerimas. Net eiliniai žmonės suprato rimtą padėtį, ir daug kas desperatiškai sakydavo: „Vilnius mūsų, Lietuva — rusų". Tų pačių metų lapkričio 21 d. buvo sudaryta naujoji, ir paskutinioji Lietuvos vyriausybė, vadovaujama ministro pirmininko Antano Merkio. Nors, įvedus sovietų įgulas į Lietuvą, kairieji elementai ir pakėlė galvas, jie neįstengė, išskyrus trumpus ekonominius streikus, sukelti tikro revoliucinio judėjimo.

Tuo tarpu Europoje vyko tolimesni karo veiksmai. 1940 m. kovo mėnesį sovietai pagaliau privertė Suomiją sutikti su Maskvos reikalavimais ir pasirašyti taikos sutartį. Hitleris tuo tarpu įsiveržė į Daniją, Norvegiją, Olandiją, Belgiją ir pagaliau — Prancūziją. Ar neatrodė Stalinui, kad, kai pasaulio dėmesys buvo atkreiptas į tuos įvykius, jam buvo puiki proga pajudėti Pabaltijyje? Jau gegužės mėnesį Maskva prapliupo dirbtiniais kaltinimais, sutarties nesilaikymu, sovietų kareivių grobimu ir pan. Birželio 15 d. ultimatumas Lietuvos buvo priimtas, po ko netrukus ir pasibaigė Lietuvos nepriklausomybė. Ačiū Dievui, Amerika tos okupacijos nepripažino, bet ištisus ilgus 50 metų nieko tai okupacijai pasipriešinti ir nedarė.

Tiesa, sovietai tučtuojau surežisavo neilgai trukusią tragikomediją, pradedant naujos, sovietams priimtinos, vyriausybės sudarymu, Liaudies seimo rinkimais, pasiskelbimu sovietine socialistine respublika, siuntimu seimo atstovų į Maskvą, prašant naująją sovietinę Lietuvą priimti į „taikingą ir laisvę mylinčią" Sovietų Sąjungą. „Stalino saulė" buvo netrukus parvežta į Lietuvą, o su ja ir visiška okupacija, sovietizacija, suėmimai, gyventojų persekiojimai, trėmimai.

Birželio 19 d. Raudonosios armijos daliniai iš Alytaus ir Prienų pajudėjo, užėmė, pagal 1939 m. rugsėjo 28 d. sutartį Vokietijai numatytą, Užnemunės sritį. Vokietija dėl to nereagavo, nes buvo užimta karo žygio baigimu Prancūzijoje. Stalinas visgi pripažino, kad Vokietijai prižadėtas Suvalkijos kampelis yra neginčijamas. Jis per Molotov jau liepos 13 d. aiškino ambasadoriui Schulenburg, kaip to ruožo atidavimas Vokietijai būsiąs sovietų vyriausybei nepaprastai nepatogus ir sunkiai paaiškinamas. Jie abu, Stalinas ir Molotov, prašė Vokietijos vyriausybę patyrinėti, ar nebūtų galima rasti būdo, kaip šį ruožą palikti Lietuvai.

Apie jiems nepriklausančią Suvalkijos dalį abu plėšikai diskutavo ir toliau. Rugpjūčio 2 d. Ribbentrop davė suprasti, kad vokiečiai sovietų nepatogumą supranta, bet jo klausimas buvo: „Jei sutiktume, ką už tai siūlytų sovietų vyriausybė?" Į tai gana greitai atsakė Molotov, pareikšdamas, kad kokia nors teritorinė kompensacija yra neįmanoma. „Ar nesutiktumėte atsisakyti to Suvalkijos kampelio už 3,86 milijono aukso dolerių?", — klausė Molotov. Tai buvo pusė sumos, už kurią carinė Rusija Amerikai perleido Alaską.

Derybos vyko toliau. Vokiečiai, 1938 m. perėmę Klaipėdos uostą, ir tuomet Lietuvai davę tam tikrų lengvatų naudoti tą uostą, nenorėjo suteikti tų pačių teisių ir interesų Sovietų Sąjungai. Ribbentrop savo rugsėjo 5 d. telegramoje ambasadoriui Schulenburg pranešė, jog Vokietija niekada nesutiks leisti sovietams naudotis laisvuoju Klaipėdos uostu, kaip buvo numatyta jau nebegaliojančioje jos sutartyje su Lietuvos valstybe. Ginčai ir nesutarimai tęsėsi. Tuo tarpu į Sovietų Sąjungą įjungti suvalkiečiai apie tai neturėjo jokio nujautimo.

Tik 1941 m. sausio 10 d. abu plėšikai, Vokietija ir Sovietų Sąjunga, sutarė klausimą baigti šitaip: Vokietijos vyriausybė atsisako Lietuvos teritorijos dalies, kuri buvo paminėta 1939 rugsėjo 28 d. slaptajame protokole. Už tą nuolaidą sovietų vyriausybė sutiko Vokietijai sumokėti 7,5 milijono aukso dolerių. Taip ta Suvalkijos pietvakarių dalis, į kurią jokių teisių neturėjo nei vokiečiai, nei sovietai, vokiečių buvo perduota Sovietų Sąjungai. Tai vadinu Lietuvos šeštuoju padalinimu, ir tikiuosi, kad daugiau tokių padalinimų jau nebebus.

Pabaiga

PAŠTO NAŠTA

Ne paslaptis, kad kasdieną nekantriai laukiame laiškanešio, nes jo rankose mums įdomi, reikalinga ir naudinga medžiaga. Taip pat gauname įvairių finansinių įsipareigojimų, kurie yra mūsų kasdieninio gyvenimo konkreti apraiška, nes privalome apmokėti sąskaitas už pasinaudojimą įvairiais patogumais — šildymu, šaldymu, vandeniu ir telefonu. Automobilio ir namo apdraudos taip pat yra būtinai reikalingos. Tačiau ypač trokštame gauti lietuviškos spaudos leidinius, nes jų dėka susipažįstame su mus dominančiomis žiniomis, bet taip pat pasijuntame sujungti bendros kalbos, idealų ir minčių apsikeitimo saitais. Šalia to, gauname aukų prašymus iš įvairių lietuviškų organizacijų, kurias remti esame ir morališkai, ir tautiškai įpareigoti. Lietuvių ateivių, buvusių „Dievo paukštelių" bangos įsteigė eilę naudingų ir reikalingų organizacijų, kurių veiklos sėkmė priklauso nuo mūsų paramos. Šalia labai veiklios Lietuvių Bendruomenės, kuri šiais metais švenčia savo įkūrimo penkiasdešimties metų jubiliejų, turime ir tokias organizacijas, kurios remia jau daugiau nei dešimt metų nepriklausomybę atgavusią Lietuvą, tai „Lithuania Mercy Lift" ir kitas.

Deja, mus beveik kasdieną pasiekia daugybė aukų prašymų iš įvairių Amerikos labdaros ir veteranų organizacijų. Ar ne keista, kad ateina reikalavimai remti Amerikos karo veteranus, nors jie yra vyriausybės gerai aprūpinami? Taip pat ateina aukų prašymai remti indėnų vaikus ar Afrikos pamestinukus. Aukų prašo ir vėžio, širdies ligų bei aklųjų organizicijos, o prieš kelis metus paaiškėjo, kad vienos tos organizacijos prezidentas išeikvojo milžiniškas sumas pinigų. Lygiai nepamirštami yra ir pensininkai, kurių organizacija prašo piniginės paramos, kovojant už kompensaciją pensininkams, gimusiems tarp 1920 ir 1925 metų, nes jiems socialinio draudimo kompensacija sumažinta. Vadinama „Senjorų koalicija" reikalauja ir nario mokesčio ir aukų. Keisčiausia yra gauti klausimų lapus dėl emigracijos su prašymu prisidėti auka, tik neaišku, kuriam tikslui toji auka bus panaudota. Taip pat pasipila prašymai aukoti ugniagesių ir policijos pareigūnų šeimoms. Visi tie aukų reikalavimai pasiekia asmenis teisingu adresu, nes telefono abonentų knygos tą darbą palengvina, bet taip pat teko patirti, kad automobilių lentelių leidimo įstaiga pateikia automobilių savininkų adresus jų prašančioms organizacijoms.

Kartais mano pašto dėžutėje yra net keli aukų prašymai vieną dieną, o savaitės bėgyje susidaro per dešimtį. Pradėjau vesti dienyną, į kurį surašau visus aukų prašymus. Išvadoje pamačiau, kad, jei pasiųsčiau visiems prašantiems auką, išsemčiau savo viso mėnesio pajamas, nepaliekant man nei maistui, nei pragyvenimui. Tačiau lietuviškos labdaros reikalams visada turime rasti pinigų, taip mums įsako lietuviškos sąžinės balsas. Nors dar tik spalio mėnuo, bet dauguma labdaros ir kitų organizacijų skuba su prašymais jas remti Kalėdų proga, siunčia kalendorius, sveikinimo atvirukus, ir net Amerikos vėliavėles.

Pamatę laiškanešį, skubėkime atsiimti tai, kas mums reikšminga, reikalinga ir svarbu bei įdomu, o visa kita ... į šiukšlyną.

Aurelija M. Balašaitienė

---

* **Per 9 šių metų mėnesius** iš privalomosios karo tarnybos buvo pasišalinę 313 karių. Pasak Krašto apsaugos ministerijos pranešimo spaudai, dažniausiai šios pražangos padaromos dėl girtavimo —121 atvejis. 42 atvejais iš tarnybos pasišalinta dėl to, kad sugedo automobilis arba vėlavo autobusas, kuriuo buvo važiuojama į tarnybą, 31 kartą — dėl šeimyninių ar asmeninių aplinkybių, 21 — dėl noro švęsti šventes su draugais, 20 — dėl nenoro tarnauti, 18 atvejų buvo noręta pailsėti nuo tarnybos. Pasišalinimu iš tarnybos laikoma, kai šauktinis iki penkių dienų neatvyksta į savo karinį dalinį. Jeigu karys nepasirodo tarnyboje ilgiau, kaip penkias dienas, jis traukiamas baudžiamojon atsakomybėn. (BNS)

* **Lietuvos sportininkai jau kaupia jėgas 2002 m.** Salt Lake City žiemos olimpinėms žaidynėms. Pirmieji šio sezono kovas pradės ledo šokėjų pora Margarita Drobiazko ir Povilas Vanagas, spalio 24-ąją jie dalyvaus pirmajame „Grand Prix" serijos rate Colorado Springs. Šiame JAV mieste sportininkai pastaruoju metu ir treniruojasi. (LR,Elta)

* **Linksmakalnyje, nedidelėje gyvenvietėje** šalia Kauno, keletą dešimtmečių veikė slapta žvalgybinė bazė. Dabar čia gyvenantys įvairių profesijų žmonės teigia, kad tai labai saugi vieta, nes iki šiol neužregistruota nė vienos vagystės iš butų. (KD,Elta)

Vilniaus prieigose liepos pradžioje pradėjo veikti naujas ekonominės klasės viešbutis „Baltpark". Panašus viešbutis šį rudenį bus pradėtas statyti ir Klaipėdoje. **Gedimino Žilinsko (Elta) nuotr.**

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

Lemonto LB gegužinės programą atliko valdybos narės Laima Žukienė ir Genė Razumienė. **V. Jasinevičiaus** nuotr.

Suvalkiečių draugija ruošia gegužinę š. m. spalio 28 d. 12 val. Šaulių namuose, 2417 W. 43 St. Visus kviečiame gausiai dalyvauti ir linksmai praleisti popietę. Gros K. Ramanauskas.

Reformacijos šventė Čikagoje bus švenčiama sekmadienį, spalio 28 d. Iškilmingos pamaldos su Šv. Vakariene Tėviškės parapijos bažnyčioje bus 10:30 val. ryto. Biblijos vertėjas dr. Algirdas Jurėnas žada būti ir sakyti pamokslą. Pamaldų metų giedos parapijos choras. Po pamaldų Tėviškės ir Ziono parapijiečiai rinksis Balzeko lietuvių kultūros muziejaus „Gintaro" salėje, 6500 S. Pulaski Rd., Čikagoje, užkandžiams ir programai — dr. Jurėno Biblijos vertimo pristatymui visuomenei. Vertėjas bus pagrindinis kalbėtojas. Skirkite šią dieną minimiems reikšmingiems įvykiams.

Dėmesio! Kitą šeštadienį, spalio 27 d., eidami miegoti, neužmirškite savo laikrodžius pasukti vieną valandą atgal.

Amerikos Lietuvių Romos Katalikių moterų sąjungos 20-oji kuopa ruošia kavutę ir kugelį šį sekmadienį, spalio 28 d., Švč. M. Marijos Nekalto Prasidėjimo parapijos salėje, 4420 S. Fairfield Ave., nuo 8:30 val.r. iki 12:30 val.p.p. Visi Brighton Parko lietuviai yra prašomi lankyti lietuviškas Mišias kiekvieną sekmadienį 10:30 val.r. ir po Mišių užeiti į salę pabendrauti su kaimynais ir draugais lietuviškoje bendruomenėje.

Vaikų Mišios įvyks Jaunimo centro tėvų jėzuitų koplyčioje spalio 28 d., sekmadienį, 10:30 val.r. Šv. Mišias atnašaus tėvas Antanas Saulaitis, SJ, Lietuvos ir Latvijos jėzuitų provincijolas. Mišių metu giedos Dalios Gedvilienės „Lakštutės" dainininkai. Po šv. Mišių bus religiniai užsiėmimai vaikams.

Adolfas ir Jadvyga Damušiai, gyvenantys Vilniuje, Lietuvoje, prasitęsė „Draugo" prenumeratą ir mūsų laikraštį parėmė 50 dol. Dėkojame už dėmesį ir dosnumą!

A. L. Cepulis, gyvenantis Willoughby Hills, OH, prasitęsė „Draugo" prenumeratą ir atsiuntė 50 dol. auką. Esame labai dėkingi!

Ateinantį sekmadienį, spalio 28 d., po 10:30 val. r. šv. Mišių Švč. M. Marijos Gimimo (Marquette Parko) parapijos salėje yra ruošiama tradicinė kavutė ir pabendravimas. Jos metu bus rodoma „Ąžuoliuko" choro koncerto filmajuostė, kurią paruošė Aleksandras Plenys. Tai gera proga nors tik ekrane pamatyti ir išgirsti patį iškiliausią Lietuvos berniukų chorą. Visi yra kviečiami dalyvauti šv. Mišiose ir pabendravime parapijos salėje.

Amerikos ir lietuvių modeliuotojų rūbai bus demonstruojami tradicinėje madų parodoje „Rudens simfonija", kuri vyks lapkričio 11 d., sekmadienį, 12:30 val. p.p. centro didžiojoje salėje. Stalus ar atskiras vietas užsisakykite skambindami Žibutei Pranskevičienei tel. 630-257-0153 arba Dainai Siliūnienei tel. 630-852-3204. Madų parodą rengia PLC renginių komitetas.

Skanūs mieliniai blynai su obuoline koše šį sekmadienį, spalio 28 d., nuo 8 val.r. garuos Jaunimo centro kavinėje. Jaunimo centro moterų klubo narės kviečia visus atsilankyti.

Spalio 20 d. Brighton Parko Švč. M. Marijos Nekalto Prasidėjimo parapijos bažnyčioje buvo palaiminta Živilės Stavskytės-Kaminskienės ir Ramūno Kaminsko santuoka. Sveikiname ir linkime gausios Dievo malonės, sėkmės ir darnaus, gražaus, laimingo gyvenimo.

Mažosios Lietuvos lietuvių draugijos visuotinis narių susirinkimas ir pietūs sekmadienį, lapkričio 4 dieną, 12:30 val. p.p. vyks Balzeko lietuvių kultūros muziejaus 3 aukšte, 6500 South Pulaski Rd. Visi nariai, ir norintys būti nariais, kviečiami. Dalyvausiantys pietuose prašomi iš anksto pranešti Ramūnui Buntinui, tel. 630-969-1316.

Primename, kad Ateitininkų šalpos fondo tradicinė vakarienė vyks Ateitininkų namuose, Lemonte (12690 S. Archer Ave.) š. m. spalio 27 d. 6 val. vakaro. Ateitininkų šalpos fondo suvažiavimas, į kurį kviečiami visi ateitininkai, vyks spalio 28 d. Registracijos pradžia – 12 val., suvažiavimo atidarymas – 1:45 p.p., tuojau po prof. J. Ereto paminėjimo.

Atvykus į Ford City Mall (7601 S. Cicero Ave.) Customer Service, galima aukoti dviem organizacijoms – American Red Cross Disaster Fund ir United We Stand Fund. Pirmojo fondo lėšos bus skirtos žmonėms, kuriems reikia pagalbos po teroristinių išpuolių New Yorke ir Vašingtone, antrasis fondas parems pareigūnų, žuvusių per tuos įvykius, šeimas. Lėšų telkimo vajus Ford City Mall tęsis iki spalio 31d.

Skelbimai

• **Lietuvių fondui vajaus proga aukojo: $1,000** Juozas ir Anelė Jenuškevičiai, po **$200** Kęstutis ir Dalia Ječiai, Gediminas ir Leonida Kazėnai, Liudas ir Dalia Šleniai, po **$100** Ona Baltutienė, David K. Rimkus, Aldona Šmulkštienė. Nuoširdžiai dėkojame ir prašome siųsti aukas ir įsigyti bilietus lapkričio 3 d. pokyliui LF būstinėje — **14911 127 St., Lemont, IL 60439. Tel. 630-257-1616.** Už $100 auką galima gauti bilietą pokyliui nemokamai.

IMIGRACINĖS TEISĖS ADVOKATAS
AURELIUS BUTVILAS
Tel. 312-580-1217
135 S LaSalle #2300 Chicago, IL 60603
Galimos konsultacijos šeštadieniais

ADVOKATAS
GINTARAS P. ČEPĖNAS
6436 S.Pulaski Rd., Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos pagal susitarimą

ADVOKATAS
Vytenis Lietuvninkas
4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629
(Skersai gatvės nuo „Draugo")
Tel. 773-284-0100.
Tel. 630-257-0200, Lemont, IL

Advokatas
Jonas Gibaitis
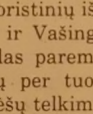
Civilinės ir kriminalinės bylos
6247 S. Kedzie Avenue
Chicago, IL 60629
Tel. 773-776-8700
E-mail: Gibaitis@aol.com
Toll free 24 hr. 888-776-6742
Darbo val. nuo 8 v.r. iki 5 v.v.
Šeštad. 8 v.r. iki 1 v.p.p.

Dalis padėjėjų, kurie į 40 pėdų dydžio talpintuvą rugsėjo 28 d. rytą padėjo krauti „Saulutės", Lietuvos Vaikų globos būrelio siuntinius. „Saulutė" dėkoja geriesiems savanoriams, sukrovusiems apie 700 dėžių bei Lithuanian Mercy Lift ir Pasaulio lietuvių centrui Lemonte už galimybę padėti vargstantiems Lietuvoje.
Indrės Tijūnėlienės nuotr.

Balzeko lietuvių kultūros muziejaus Gintaro salėje ALTo Čikagos skyriaus organizuoto susitikimo su Lietuvos kariuomenės vadu generolu majoru J. Kronkaičiu metu. Lietuvos kariuomenės vadas su birutietėmis (iš kairės): G. Musteikienė (gen. K. Musteikio žmona) – draugijos vicepirmininkė, kariuomenės vadas gen. mjr. J. Kronkaitis, Z. Juškevičienė – draugijos pirmininkė ir J. Ivašauskienė – draugijos iždininkė.
Romo Eidukevičiaus nuotr.

IŠEIVIJOS BIRUTIEČIŲ JUBILIEJUS

Tęsinys

Be labdaringos veiklos draugija plačiai vystė kultūrinį ir švietėjišką darbą. Birutietės rengė žymių visuomenininkų ir mokslo žmonių paskaitas, įvairius koncertus, minėjimus, išvykas, parodas ir kt. Propagavo tautiškumą ir tautinius rūbus, skelbė gražiausių drabužių konkursus. Šių konkursų laureatams buvo skiriamos nemažos premijos ir tai sukėlė merginų, moterų ir tautodailininkų susidomėjimą tautinių drabužių kūryba. Beje, tautiniai drabužiai birutietėms yra kaip kariškiui uniforma. Kasmet birutietės rengdavo „Velykų stalą", kuriam maistą paruošdavo pačios draugijos narės, šis renginys turėjo didelį pasisekimą išeivių lietuvių tarpe.

Čikagos centriniam skyriui sėkmingai vystant veiklą ir turint didelį pasisekimą bei tautiečių pritarimą, ėmė steigtis draugijos skyriai Clevelande, Los Angeles, Detroite ir New Yorke.

Norint suderinti visų skyrių veiklą ir ją koordinuoti, 1956 m. birželio 30 d. - liepos 1 d. įvyko draugijos skyrių atstovių suvažiavimas, kuris buvo surengtas Hamilton viešbučio salėje. Iškilmingame suvažiavimo posėdyje dalyvavo Lietuvos diplomatijos vadovo S. Lozoraitis su žmona, LKVS „Ramovėje" centro valdybos nariai, dvasininkai ir kiti garbingi svečiai. Suvažiavimo įžanginį žodį tarė LKVS „Ramovė" pirmininkas generolas P. Plechavičius.

Pirmąjį išeivijoje draugijos visuotinį skyrių atstovių suvažiavimą atidarė draugijos valdybos pirmininkė S. Oželienė. Šio suvažiavimo metu patvirtinti draugijos įstatai, įteisintas sutrumpintas draugijos pavadinimas —. Lietuvos Didžiosios kunigaikštienės Birutės draugija, suteiktas Čikagos skyriui centrinio, koordinacinio skyriaus statusas, nutarta draugiją įregistruoti Lietuvių Bendruomenėje ir remti Bendruomenės veiklą.

Kadangi jau 1951 m. atsikūrusi draugija buvo užmezgusi glaudžius ryšius su LKVS „Ramovė" dėl bendros veiklos, birutietės ir ramovėnai rengdavo ir rengia Kariuomenės dienos ir Tautos šventes, aplankydavo Lietuvos prezidentų paminklus Tautų draugystės parke Indianos valstijoje, surengdavo čia minėjimus, organizuodavo daug įvairių iškylų, jokie tautiniai renginiai ir šventės nepraeidavo be birutiečių, ramovėnų ir šaulių dalyvavimo.

Pažymint draugijos atkūrimo išeivijoje dvidešimtmetį, redaktorių M. Babickienės ir dabartinės draugijos pirmininkės Z. Juškevičienės, talkinant N. Grigaliūnienei V. Genienei, pastangomis buvo išleista LDK Birutės draugijos dvidešimtmečio veiklos „istorija". Birutietės palaikė ryšį ir su Čikagos ukrainiečių bendruomenės moterų organizacija. Skyrė lėšų Vokietijoje leidžiamam ukrainiečių politikos žurnalui „NBC", kuris nemažai rašė apie Lietuvą ir pavergtos lietuvių tautos karčią dalią. Vykstant Lietuvių tautinių šokių šventei ir apsilankant joje JAV prezidento R. Nixon dukrai J. Nixon-Eisenhover draugijos spaudos atstovė Z. Juškevičienė padovanojo jai gintarinius karolius ir paprašė gelbėti Lietuvą, jos tautą nuo sovietinės okupacijos ir prievartos.

Savo aktyvumu birutietės pasireiškė Amerikos Lietuvių Tarybai organizuojant protesto demonstracijas prieš Lietuvos okupaciją ir tautos pavergimą Vašingtone ir kituose JAV miestuose.

Didelį pasisekimą ir susidomėjimą visuomenėje sukėlė 1997 m. birutiečių organizuotas iškilmingas minėjimas, skirtas legendiniam partizanų vadui generolui J. Noreikai-Vėtrai, kurį okupantai pakorė 1947 m. vasario 16 d., atminti.

Birutietės savo aktyvumu ir kruopštumu pasižymėjo ne tik draugijos veikloje, bet įsijungė ir pasižymėjo kitose organizacijose — Amerikos Lietuvių Taryboje, Lietuvos Vyčių, Lietuvių Bendruomenėje, šaulių, skautų gretose.

Reikia pažymėti, kad draugija skyrė tūkstantines lėšas paminklui žuvusiems už Lietuvos laisvę Čikagoje statyti, Lietuvių fondui Vokietijoje sergantiems lietuvių kariams, siuntiniams Sibiro tremtiniams, „Kario" žurnalo leidybai, Partizanų globos komitetui, Lituanistinėms mokykloms, Punsko lietuviams. Taip pat draugija rėmė skautų veiklą, Lietuvių tautinių šokių ir dainų šventes, Lietuvių operų pastatymus ir kitus kultūrinius renginius. Per 50 veiklos metų birutietės paaukojo per 40,000 dolerių, kurie buvo surinkti pasiaukojamu ir kruopščiu draugijos narių darbu.

50 metų praėjo nuo draugijos atkūrimo išeivijoje. Birutietės per šį laikotarpį atliko daug tautinės kultūros propagavimo, Lietuvos istorijos įamžinimo ir labdaros darbų.

Laikas nesustabdomai bėga ir išeivijos birutiečių gretos retėja, bet jų darbai Lietuvai ir tautai amžinai išliks tautos istorijoje, išeivijos lietuvių atmintyje. Mes jas visada prisiminsime ir gerbsime kaip motinas, kaip moteris, kaip pasišventusias Lietuvos patriotes.

Tad visų vardu noriu nuoširdžiausiai pasveikinti draugijos pirmininkę Zuzaną Juškevičienę ir visas išeivijos birutietes su garbingu jubiliejumi ir dainos žodžiais palinkėti: „Ilgiausių metų ilgiausių" ir naujų darbų Lietuvai bei tautai.

Stasys Ignatavičius

Pabaiga

„SEKLYČIOJE" – „LIETUVIŠKAS KALENDORIUS"

Dėl susidėjusių aplinkybių vietoje numatytos poezijos popietės „Seklyčioje" spalio 3 d. buvo rodoma vaizdajuostė „Lietuviškas kalendorius".

Šis 45 minutes trunkantis filmas buvo labai įdomus, buvo pasakojama apie daugelį lietuviškų papročių. Esame Europos tauta, per ilgus metus išsaugojusi savo kultūrą ir papročius. Dėl sėslaus gyvenimo būdo lietuvio tradicijos mažai keitėsi, mažai keitėsi ir lietuviškas kalendorius.

Sukasi amžinas saulės ratas, kartu sukasi ir žmogus. Saulė vis sugrįžta. Rudenį viena svarbiausiųjų švenčių – Visų Šventųjų diena. Tada prisimename mirusius. Per Visų Šventųjų dieną ir Vėlines tvarkomos kapinės, deginami seni kryžiai, – tas paprotys kai kur Dzūkijoje dar išlikęs. Ateina Adventas, susikaupimo dienos, rimties metas, nevalia linksmintis, šokti, tačiau kai kur žmonės eidavo ratelį, dainuodami liaudies dainas. Prasideda įvairiausi rudens ir žiemos darbai. Moterys plėšydavo plunksnas, linus išdžiovinus reikėdavo juos iššukuoti, kad būtų ilgas ir tankus jų pluoštas, tada verpdavo ne tik linus, bet ir avių vilnas. Kai siūlus suverpdavo, statydavo stakles. Reikėjo drabužių, lovatiesių, rakšluoščių, o jie vis kitokių spalvų ir raštų! Kokie įvairūs deriniai! Per šimtmečius kiekvienoje vietovėje raštai keitėsi.

Iki Kūčių ir Kalėdų, iki gruodžio pabaigos reikėjo ir daug darbų atlikti. Pati brangiausia lietuvių šventė – Kūčios. Čia turi būti 9 ar 12 valgių. Stalas būna užtiestas balta staltiese, o po ja pridėta šieno, merginos spėjo ateitį. Pirmąją Kalėdų dieną žmonės praleisdavo namie, nes negalima buvo dirbti, o antrąją dieną jau lankydavosi po svečius.

Užgavėnės buvo laikomos pavasario pradžia, visi papročiai siejami su būsimais darbais, vykdavo vaikštynės pas kaimynus, šokiai. Per Užgavėnes reikėjo sočiai ir riebiai valgyti. Užgavėnių papročiai siejami su būsimais darbais. Vaikščiojant pas kaimynus buvo dainuojamos pritaikytos dainos, žmonės eidavo persirengę įvairiais drabužiais, kaukėmis. Žemaitijoje nešiodavo baidyklę, ji būdavo sudeginama. Tai simbolizuodavo žiemos pabaigą.

Pavasario šventė – šv. Velykos, prieš jas – Verbos arba Palmių sekmadienis. Lietuvoje darydavo kadagių šakelių puokštes. Vilniuje prie bažnyčių buvo pardavinėjamos specialios verbos iš sudžiovintų gėlių. Verbų sekmadienį kadagio šakele keldavo miegalius, sukirsdavo per nuogas kojas, sakydami: „ne aš mušu, verba plaka".

Per Velykas, Kristaus prisikėlimo šventę, žmonės po pamaldų skubėjo į namus „atsigavėti" – jų laukdavo gausus Velykų stalas – kiaušiniai, kumpis, pyragai ir t.t. Antrą Velykų dieną buvo ritinėjami ir mušami margučiai. Jaunimui ir vaikams įtaisydavo sūpuokles. Po Velykų – Jurginės. Gyvuliai pirmą kartą būdavo išvaromi į lauką. Per Jurgines negalima buvo judinti žemės, iš viso jokie darbai buvo negalimi. Po Jurginių šv. Jurgis „atrakindavo" žemę ir prasidėdavo įvairiausi žemės darbai. Sėja baigdavosi prieš Sekmines. Po Sekminių galima maudytis.

Joninės, trumpiausios metų nakties šventė, turi daug papročių. Daug apeigų vyksta prie laužo. Po Petrinių saulė šoka atgalios. Liepa – tikras darbymetis, prasideda rugiapjūtė ir kiti darbai. Kad pelės rugių nekapotų, paskutinę gubą žmonės parsinešdavo namo dar prieš saulės nusileidimą, kad duona būtų baltesnė.

„Lietuviško kalendoriaus" vaizdajuostę parūpino vyresniųjų lietuvių centro vadovė Elena Sirutienė. Po programos vyko pasišnekėjimai ir skanūs „Seklyčios" pietūs.

Laima Vaičiūnienė

„Seklyčioje" – talentų-mėgėjų grupė. I eilėje iš kairės: J. Gaigalienė, renginių vadovė E. Sirutienė, O. Lukienė, I. Šereliene, A. Pankienė, B. ir M. Rašimai. II eilėje: L. Einikienė, Z. Šukys ir A. Paužuolis.